UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

1867 1967

31
СЕРПНЯ, 1967
Число
No. 35
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
AUGUST 31, 1967

БР. КОЛЮМБІЯ ЗАМКНУЛА ЛІСИ

для туристів, Алберта п'ять парків

У Бр. Колюмбії горіли або горять ліси цього літа в 337 місцях. Найбільша пожежа — 30,000 акрів грубого ліса — була над озером Шусван в центрі провінції. У Бр. Колюмбії й сусідніх американських стейтах Орегон і Монтана згоріло 86,000 акрів грубого ліса минулого тижня. Більшу частину лісових пожеж заподіяли громи, однак в багатьох місцях завинила людина.

Уряд Бр. Колюмбії минулого тижня заборонив туристам таборувати в лісах, організаціям влаштовувати пікніки та спортові підприємства на терені південної частини провінції, від албертської границі по Ванкуверський острів. Заборона обмежує подорожування тільки до доріг.

Албертський уряд замкнув п'ять провінційних парків зі зростом числа лісових пожеж. Міністер земель і лісів Расті оповістив, що від середи, 23 серпня, не вільно публіці подорожувати дорогами в лісах Кровс Нест, Бов Ривер, Ракі-Клірвотер, Едсон і Ґренд Прері. Замкнені також дикі незалюднені полоси на північний захід від Едмонтону. Подорожувати й таборувати на кемпах вільно тільки дорогами ч. 1, 3, 11 і 16. Відкриті вогні заборонені в лісових районах цілої провінції.

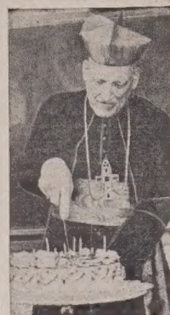

БОСТОНСЬКИЙ архиепископ, кардинал Ричард Кушінґ недавно відсвяткував 72-ліття народження.

Врожай більший як сподівалися

Усі роди збіжжя в Саскачевані дадуть вищий збір, ніж раніше заповідали, помимо дуже сухої погоди майже в цілому сезоні.

Саскачеванський пшеничний пул, у своєму тижневому звіті сказав 22 серпня, що пересічний збір пшениці буде 14.5 бушлів на 19,-000,000 засіяних акрів. Тиждень скоріше виглядало, що буде 13.7 бушля. Це дало б 285,000,000 бушлів пшениці.

Департамент хліборобства є менш оптимістичний. Він сказав, що звідомлення про врожай є несподівані, однак остаточний вислід буде відомий під кінець жнив.

Три дні інтриґ і промов

Консервативна конвенція буде неспокійна

За два тижні Канада буде мати нового провідника крайової прогресивно-консервативної партії. З одним застереженням: якщо теперішній лідер Джон Діфенбейкер в останній хвилині не помішає плянам дев'ятьох інших кандидатів. Про це виразно пише преса і говорять в партійних колах. Однак ледве чи Діфенбейкер виставить свою кандидатуру так пізно.

Три дні збудження, виголошувань промов та інтриг поза кулісами дійдуть до вершка 9 вересня, коли на залю внесуть 20 машин для обчислення голосів. Машини спроваджено із Злучених Держав. Обчислення машинами будуть відбуватися швидко, уміло, і, що навіть важніше, не дадуть часу на позакулісові коншахти поміж голосуваннями.

Голосування відбудеться 9 вересня, однак більшість політичних обсерваторів передбачає найменше п'ять голосувань.

Більшість кандидатів заповідає перемогу кожний для себе, причім нікотрий з них не бере до уваги можливої кандидатури Діфенбейкера. Він натякнув був давніше, що буде кандидатом гільки тоді, коли побачить, що лідером може вийти "реакціонер".

Приймаючи, що Діфенбейкер не буде кандидатом, ні не дасть свого попертя для когось з кандидатів, політичні обсерватори, на сході й заході, бачать, що голосування обмежиться до п'ятьох кандидатів.

Відпав уже Джон Меклін з Бруквіл, Онт., який вів слабку кампанію; сенатор Валлес Меккачен тісно зв'язаний з великим капіталом і не може розрахувати на голоси; Михайло Стар обмежився до слабкої кампанії в південно-східному Онтеріо; Роберт Стенфілд, прем'єр Нової Скошії, також не має вигляду на вибір.

Залишаються п'ять кандидатів і кожний з них має вигляди на вибір: саскачеванський Алвін Гемилтон, кол. міністер хліборобства, має попертя в прерійних провінціях і між сільськими делеґатами на сході; Дейві Фултон, кол. міністер справедливости; Доналд Флемінґ, кол. міністер фінансів; Гіс, кол. міністер торгівлі, популярний на сході; і Даф Роблін, манітобський прем'єр. Головною перешкодою для нього є те, що він пізно зголосив кандидатуру. Роблін має симпатії французького Квебеку.

Оце кандидати. Однак, як пише загально відомий журналіст П. Нюмен, мало буде таких, що схочуть ставити гроші в заклад, хто вийде лідером.

Перед страйком в автомобільній індустрії

В Дітройті говорять про недалекий страйк робітників в автомобільній індустрії. Контрактова угода з юніями виходить і Дженерал Моторс, Форд та Крайзлерлер перші пороблять економічні пропозиції робітникам. Однак Юнайтед Авто Воркерс приготовили "найдовшу і найбільш вибагливу" листу домагань в історії індустрії. Можна сподіватись довгих переговорів і страйку.

Поштовий страйк відкликано

Канадська юнія поштових службовців, що має 12,-000 членів, уплянувала 24-годинний страйк на п'ятницю 25-го серпня, бо уряд відмовив додатковий день відпустки для 2,500 поштових працівників.

День скоріше президент юнії В. Кей відкликав страйк, бо більша частина поштових службовців заявилася проти страйку й не послухала наказу юнійних провідників. Законно такий страйк був би неважний.

ДВА ШПИГУНИ ДЛЯ РОСІЇ

Американська контррозвідка арештувала двох американських сержантів, які були шпигунами для СССР. Обидва мали контакт з Н. Ф. Поповим, першим секретарем совєтської амбасади в Вашінґтоні, і з А. Т. Кірєєвом, що був членом совєтської місії при Об'єднаних Націях. Москва відкликала обох дипломатів, не подавши причини.

САМЕ БОМБАРДУВАННЯ У В'ЄТНАМІ НЕ ВИГРАЄ ВІЙНИ

Секретар оборони Мекнемера сказав сенатському комітетові у Вашінґтоні, що саме бомбування не примусить Північний В'єтнам до мирових переговорів. Повітряна війна проти Північного В'єтнаму не була подумана на те, щоб спинити інфільтрацію на південь, але тільки щоб її зменшити, піднести мораль у Північнім В'єтнамі й показати північнов'єтнамським провідникам, що вони мусітимуть заплатити високу ціну за агресію в Південному В'єтнамі. Однак Мекнемера сказав, що теперішній тип повітряної війни, обережної війни, буде продовжуватися.

Заява Мекнемери викликала домагання двох сенаторів, щоб ЗДА вийшли з В'єтнаму якнайскоріше. Сенатор Стюарт Саймінґтон, що давніше був міністром повітряних сил сказав, що Зл. Держави платять велетенську ціну за війну у В'єтнамі, $70,000,000 денно. Ці гроші дуже потрібні на інші потреби, внутрі і за кордоном.

Інші сенатори стали на становищі, що вихід з В'єтнаму був би однозначний з програною війною.

В конгресі, серед більшости демократів і більшости республіканців є велике незадоволення з політики през. Джансона, який обмежив бомбардування мілітарних об'єктів в Північному В'єтнамі.

Франція підвищить допомогу для Квебеку

Французький міністер інформації Жорж Горсе зробив заяву в Парижі, після засідання кабінету під проводом де Голя, що уряд вирішив збільшити значно культурну, економічну й технічну допомогу для Квебеку. Подробиці допомоги будуть порішені на одному з чергових засідань кабінету.

Де Голь сказав на сесії кабінету, що "ціллю допомоги є помогти канадським французам вдержати й розвивати їх особистість".

Того ж дня в палаті през. де Голя в Парижі заявили, що міністер освіти Пеерфіт 6 вересня виїде до Квебеку. Його виїзд започаткує співпрацю з квебекським прем'єром Джансоном, щоб нав'язати нові зв'язки між Францією і Квебеком, намічені де Голем в Монтреалі минулого місяця.

В Оттаві, місія французького міністра освіти була великою несподіванкою для міністерства закордонних справ. Нормально, Франція повинна була повідомити канадський уряд про ці відвідини дипломатичними шляхами.

Прем'єр Пірсон знову показав свою здібність спокійного, об'єктивного підходу до нової провокації де Голя. Він прийняв спокійно вістку про культурну, економічну й технічну допомогу Квебекові поза плечима канадського суверенного уряду.

Демонстрація проти грецького короля

Грецький король Константин і королева Анна-Марія були в суботу в Торонті і цю нагоду використали канадські греки, щоб запротестувати проти військового режиму в Греції. 500 демонстрантів — соціялістів і комуністів — демонстрували перед готелем, в якому замешкав король, щоб передати йому петицію з домаганням, щоб король відсунув від влади "фашистську хунту" і звільнив політичних в'язнів. Демонстрантів не допустили до короля.

В Атенах того дня віддано до суду кол. міністра Андреаса Папандреу та інших 10 осіб, обвинувачених за змову повалити монархію.

14 парашутистів згинули в озері

Вісімнадцять американських парашутистів злетіли крізь густі хмари і серед сильного вітру на озеро Ірі, схибивши свою ціль на 10 миль. Двох парашутистів рибалки виловили з води живими і вони врятувалися від смерти. Два інші не зіскочили з літака і також врятувалися, а 14 пропали безслідно.

Для розшуків вислано багато човнів, кораблі, літаки й гелікоптери, однак без успіху.

Парашутисти були цивільні особи, декотрі мали за собою 100 спадів, і всі були ентузіястами спорту. Одною з них була молода жінка, яка святкувала 3-річчя свого вінчання спадом з літака поруч свого чоловіка. Обидвоє втопилися.

Уряд не дасть позик на будову домів

Федеральний уряд, на домагання міністра фінансів Шарпа, відложив на пізніше програму будови мешкальних домів, а також пропоноване поширення обезпечення безробітних.

Однак медичний плян увійде в силу від 1 липня 1968, як було порішено, незважаючи на кошти. Кажуть, що лише кілька провінцій є приготовані на плян і це заощадить гроші Оттаві.

Уряд був під сильним тиском будівельної індустрії призначити нові фонди через Сентрал Морґедж енд Гавзінґ Корп. на будову домів, але тоді мусів би позичити ще $200 мільйонів. Скінчилося на компромісі і кабінет додав $40 мільйонів до фонду.

Інакше з плянованою підвишкою обезпечених виплат для тих, що втратили працю. Плян відложено на "багато місяців".

Роблін за скасування суспільної допомоги

Манітобський прем'єр Роблін, якого вважають провідним кандидатом на лідера консервативної партії, сказав у Ванкувері, що федеральний уряд повинен скасувати загальний плян суспільної допомоги.

«Давати допомогу тільки тим, що потребують її» — сказав Роблін і додав, що таким чином можна б заощадити дві-третіх суми, яку держава видає на суспільну допомогу.

Роблін не сказав, які роди суспільної опіки він скасував би, однак його програма дуже схожа на програму іншого консервативного кандидата, сенатора Валлеса Меккачена, який сказав, що він найперше скасував би родинну допомогу (для дітей), а старечі пенсії треба б платити лише тим, що не мають ніяких інших засобів до життя.

Роблін сказав, що першість на державну допомогу повинна мати освіта, шкільництво, від найнижчих ґрейдів до федеральної програми навчання ремесла.

В бюджеті скреслено сотки мільйонів

Прем'єр Пірсон сказав на пресовій конференції, що в бюджеті на 1968-69 рік скреслено "сотки мільйонів долярів" у запланованих видатках уряду, щоб подолати теперішню фінансову кризу. Минулого тижня він сказав, що скреслено "десятки мільйонів долярів".

Коли репортери питали, на чому уряд хоче поробити заощадження, прем'єр відмовився сказати. Декотрі міністри, що перше згодилися зменшити витрати своїх департаментів, тепер хочуть ці суми привернути, сказав прем'єр.

700 УБИТИХ В РАСОВИХ ЗАВОРУШЕННЯХ

У трьох індійських містах відбулися в неділю расові заворушення між індійцями і мусулманами. Згинуло 700 осіб.

Терор у в'єтнамських виборах

В'єтконґ виконав у неділю напади на села й містечка, від північного міста Гуе до дельти ріки Меконг на півдні, тероризуючи населення перед виборами, що мають відбутися в найближчу неділю.

В цьому передвиборчому терорі, щоб відстрашити населення від голосування, було вбитих або ранених 500 осіб. Згинуло також 6 американських вояків і 53 було поранених.

Вибори президента, його заступника і членів парляменту відбудуться 3 вересня.

Яка погода у вересні

Бюро погоди Ирвінґа П. Кріка і Спілки в Ню Йорку заповідає ось таку погоду в степових провінціях у вересні:

Буде мокріше як звичайно в Алберті і в декотрих частинах південного Саскачевану; сухіше як звичайно від східної Манітоби по Монтреал і Торонто. Температура загалом буде нижче нормальної від південного Онтеріо до Атлянтійських провінцій, нормальна в центральній Канаді, вище нормальної на заході.

Однак між 10 і 15 вересня треба сподіватися приморозку в Алберті і в Саскачевані. Опісля будуть теплі дні й дощі, а в Саскачевані навіть громовиці 17 і 18 вересня.

Подібна погода буде в Манітобі.

Життя в місті вкорочує вік

Д-р Семюель Розен, професор медицини в Колумбійськім університеті, ЗДА, остерігає, що галас в містах може ушкодити слух людини, викликує тиснення крови, впливає погано на серце, і нарешті шкідливо ділає на функції цілого організму.

Короткі вістки

• Саскачеванські компанії обезпечення збіжжя від граду сказали, що шкоди від градобить цього літа є менші, як були минулого року, але теж число фармерів, що обезпечили збіжжя є менше як торік.

• **В Брайсон,** Квебеку, три бандити напали на відділ Монтреал банку, зрабували $45,000, від'їхали краденим автом і втекли малим літаком.

• **У Вашінґтоні** згинув від кулі на вулиці Дж. Раквел, який зорганізував американську нацистську партію в 1959 р. під іншою назвою. Поліція арештувала вбивника, який давніше був членом партії і був прогнаний за комуністичні симпатії.

• **В Пекіні** червоні ґвардійці напали на британську амбасаду, зруйнували її й спалили документи, а персонал побили й відрізали контакт з Лондоном. Китайський уряд Мао відкинув британський протест.

• **Військовий** суд в Атенах засудив 32 особи на в'язницю від 10 місяців до 9 років за непослух грецьким військовим розпорядженням і зневагу влади.

• **В Родезії** появилися перші негритянські терористи-партизани. Військо, при допомозі літаків, звело перший бій з більш як 100 партизанами.

• **Жінка** китайського комуністичного диктатора Мао Цзе-дун проводила особисто нападом червоних ґвардійців на будинок британської амбасади в Пекіні, який вони зруйнували і спалили.

• **Врожай** збіжжя в СССР є 20 проц. нижчий рекордового врожаю в 1966 р.

• **За життя Сталіна** поставлено йому понад 10,000 пам'ятників у СССР та інших комуністичних державах. Усі повалено після його смерти.

• **У Квебеку** королівська комісія провінційного уряду порекомендувала універсальну медичну опіку для населення провінції.

• **В містечку Абу,** миля від Єрусалиму, йорданські араби постріляли і зранили трьох ізраїльських вояків. Військо арештувало трьох арабів і знищило динамітом п'ять домів, з яких араби стріляли.

• **Китайські** літаки зістрілили два американські джетові літаки на своїй території.

• **Грецький король** Константин і королева Анна-Марія виїхали літаком до Ню Йорку. В Монтреалі відвідають «Експо-67». В поворотній одрозі король зустрінеться з президентом Джансоном у Вашінґтоні.

• **У Тан,** ген. секретар ОН, запропонував збільшити бюджет Об'єднаних Націй до суми $141,600,000, на $12,400,-000 більше понад витрати в 1967 р. У Тан хоче прийняти ще 524 особи до персоналу ОН. Це збільшило б персонал на 8,102 особи.

• **Нові авта** на 1968 рік появляться на ринку в третьому й четвертому тижні вересня.

• **В Чікаґо** 15-літній Роберт Диксон бачив повішення на телевізійній програмі. Другого дня рано знайшли його повішеного на паску в його спальній кімнаті.

Гофман здоровий, щоб стати на суд

Лікарі від умових недуг вирішили, що Віктор Гофман з Ліск, в Саскачевані, є умово здоровий, щоб стати на суд за злочин убивства дев'яти членів родини в Шел Лейк. Поліційний суддя в Норт Беттелфорд повідомив про це Гофмана, якого скованого і під сильною поліційною ескортою спроваджено вдруге до судової залі.

Оборонцем з уряду для Гофмана є адв. Дж. Е. Нобел в Норт Беттелфорді.

Скільки збіжжя має Канада

Увесь запас 5 родів збіжжя у Канаді 31 липня був 834,-000 бушлів, 25% більше як при кінці збіжжевого року в 1966.

Пшениці було 573,700,000 бушлів, вівса 109,600,000 бушлів, ячменю 131,100,000 бушлів, жита 8,200,000, льону 11,900,000 бушлів.

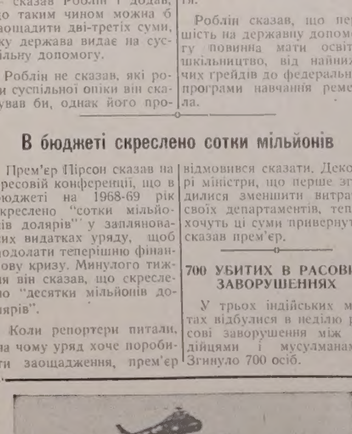

ГЕЛІКОПТЕР з британського літаконосця "Гермес" висаджує військо й поліцію на даху 27-поверхового будинку в Гонг Конгу під час рейду на комуністичну твердиню. В будинку є одна з найбільших китайських департаментних крамниць, а на вищих поверхах є централя комуністичних терористів і склади зброї.

ГОЛОВА ЛУКЖ ВІДВІДУЄ УКРАЇНЦІВ БРАЗИЛІЇ

РОЗМОВА З ІРИНОЮ ПАВЛИКОВСЬКОЮ

Бразилія — це країна контрастів і великої будучини, каже п-і Ірина Павликовська, голова крайової управи ЛУКЖ. Як представниця централі Світової федерації українських жіночих організацій (СФУЖО), вона поїхала до Курітіби на першу конференцію СФУЖО південноамериканських країн. Зблизька приглянулася життю українців Бразилії.

Вернувшись з далекої поїздки додому, подала «УВістям» трохи своїх помічень і вражень.

* * *

Ваша подорож, пані Павликовська, була, припускаємо, дуже цікава. Головне — вітаємо з щасливим поворотом додому. Ви їхали літаком, і тепер, коли ви вже вдома, можна згадати, що в літаковій катастрофі згинув кол. президент Бразилії.

— Дорога, справді, була далека і тяжка. І я щаслива, що я вже вдома. Признаюся, що в моїй подорожі було кілька небезпечних моментів, і дякую Богу, що вернулася щасливо.

Довгу дорогу можна було трохи скоротити. Однак я поїхала через Ню Йорк, звідки йде великий літак до Ріо-де-Жанейро. Літак летить безпосередньо до Ріо. Злітає серед гір, майже вертикально, що небезпечно для великого літака.

Два дні після мого виїзду в літаковій катастрофі був убитий кол. президент Бразилії Бранко. Я ще пам'ятала, що три роки тому в дорозі до Бразилії, в літаковій катастрофі, загинула п-і Марі Ляфош. Це була колишня голова Міжнародної жіночої Ради, визначна політична і суспільна діячка Франції.

У південній Парані ми їздили автом серед пралісів або пільними дорогами, де нема бензинових станцій і телефонів. Це була поїздка дуже ризикована.

Приїхавши з Бразилії до ЗДА, я попала саме на час муринських заворушень у Нюарку. Коли я відвідувала редакцію «Свободи» в Джерзі Сіті, прийшли люди, які говорили про знищення в Нюарку (до Джерзі Сіті іде через Нюарк). Тоді я

Ірина ПАВЛИКОВСЬКА

зрішила, що найкраще таки в Канаді і, не задержуючись у Ню Йорку, полетіла до Торонта.

До клопотів можна додати ще й португальську мову. Це мова Бразилії. В деяких містах можна розмовитися тільки цією мовою. У Курітібі і взагалі в стейті Парана я завжди була в товаристві своїх людей, які були перекладачами. Зате у Сан-Павльо чи в Ріо-де-Жанейро я мусіла якось давати собі раду сама.

Ви згадали Курітібу. Там була конференція. Хто був на тій конференції?

— Це була конференція українських жіночих організацій — членів СФУЖО Південної Америки, а саме Жіночої організації при Хліборобсько-освітньому Союзі (ХОС) Бразилії, Союзу українок Аргентини і Об'єднання українських жінок Венесуелі. Крім того, були запрошені й окремі організації, які діють на терені Бразилії, як Марійське товариство жінок у Курітібі, Сестрицтва при Українській Автокефальній Православній Церкві, Жіноча секція при ТПУК, Інститут катехиток. Представниці всіх цих організацій належали до підготовчого комітету і брали участь у конференції, яка тривала два дні.

Конференція викликала загальне зацікавлення. Громадянство Курітіби і цілої Бразилії дало велику моральну підтримку українському жіноцтву. На з'їзді був український католицький єпископ Кир Йосиф Мартинець, голова генерального управління УАПЦ ген. А. Долуд, почесний голова ХОС Ст. Кобилянський, діючий голова Ст. Плахтин.

Самих привітів — усних і письмових — з різних місцевостей було бл. 50. Делегаток і гостей було понад 100. Велика заля ХОС ввесь час була заповнена делегатками і гостями - слухачами. Це була перша цього роду конференція в Бразилії і викликала великий підйом серед українців тієї країни.

Які справи були обговорені?

— Конференція мала на цілі розглянути дотеперішню працю українських жіночих організацій, зміцнити і плянувати їх майбутню діяльність. До того ж, СФУЖО бажала зближити і познайомити провідних діячок між собою і зв'язати тісніше їхню працю із СФУЖО. Це була третя з черги конференція організацій - членів СФУЖО. Після Америки й Европи прийшла черга на Південну Америку. На конференції в Курітібі найбільше делегаток було з Бразилії. Деякі були з Аргентини. З Венесуелі через високі кошти не могли прибути. Звідти делегатки прислали письмовий звіт і привіт.

У загальному конференція була дуже успішна.

Про що були доповіді?

— Були обговорені ідейні основи праці жіночих організацій, можливості кращої організації в різних осередках поселення, справа виховання молоді і її збереження при українстві.

Цікава й корисна була дискусія про суспільну опіку, а саме як використати закони держави для користи сільського населення, яке під кожним оглядом потребує допомоги й опіки.

Цікава й дуже цінна була доповідь Оксани Борушенко про українське поселення в Бразилії.

Огляд праці українських жіночих організацій від 1924 р. подала проф. О. Горачук, а інж. О. Бандура дала звідомлення про працю в Аргентині.

Чи цікавляться люди в Бразилії нашим конгресом у Ню Йорку? Чого сподіваються?

— Від голови Панамериканської української конференції (ПАУК) я мала доручення поінформувати про Світовий конгрес. У Курітібі 28 червня я відбула окремі сходини з громадянством, на яких я досить докладно подала відомості про підготову і засади скликання конгресу. Дискусія була дуже жвава. Є в Бразилії загальне бажання у громадянства, щоб конгрес відбувся успішно.

Потім, коли я їздила в усі більші осередки, як Понта Гросса, Іраті, Порт Юніон, Маренґа, Апукарана, Мортон, я говорила про конгрес і всюди це викликало зацікавлення. Мені відомо, що приїде з Бразилії делегація, хоч це буде велике зусилля, бо кошти великі, а бразильська валюта дуже низька (1 долар — 2700 крузейрів).

Яке ваше загальне враження з тієї країни крузейрів?

— Бразилія — це величезна країна, дуже багата природними скарбами, з добрим кліматом. Але ще не розбудована, дуже рідко заселена, без доброї комунікації. Головне скупчення — то два міста над морем: Ріо-де-Жанейро (8½ млн населення), головний порт і колишня столиця, і Сан Павльо (6½ млн), центр промисловости Бразилії. Там рух більший, ніж у Ню Йорку.

Господарський розвиток країни дуже однобокий. Бразилія — то країна контрастів: з одного боку — багатство, розкішні будинки, а з другого боку — біднота, навіть жебрацтво. Живуть вони у дерев'яних будках над рікою чи самітно в лісах. Це мішанці місцевих індіян, чорних і білих.

Робітники у Бразилії заробляють мало. Багатьом з них не вистачає їхній заробіток родині на прожиток, нема змоги дати дітям освіту. Школи в селах дуже примітивні, а посилати дітей у місто на науку — це коштує; і школа, і приміщення дитини.

Думаю, що теперішній уряд має тяжке завдання підвищити заробітки і життєвий

(закінчення на 3 стор.)

З НОВИХ ВИДАНЬ

Історія ЛУКЖ Едмонтонської єпархії

Для Бога, Церкви й народу. Ліґа українських католицьких жінок Едмонтонської єпархії в 1944 - 1964 роках. За редакцією Ірини Павликовської. Едмонтон, 1967, 233 стор. Ціна: 3.50 дол.; у твердій оправі: 5.00 дол. Замовлення приймає п-і Є. Савка, 11440 - 94 вул., Едмонтон (телефон: 477-5333).

(о. р.) Ця книжка появилась заходом Ліґи українських католицьких жінок Едмонтонської єпархії у 20-річчя існування ЛУКЖ і для відзначення 75-річчя поселення українців в Канаді. Публікація присвячена жінці-піонерці, що своєю невтомною працею поставила основи для організованої діяльности українського жіноцтва.

Редакторка книжки п-і Ірина Павликовська, голова крайової управи ЛУКЖ, вклала в неї багато праці. Книжка, написана на підставі зібраних матеріялів, дає ясний образ діяльности ЛУКЖ та її відділів. Має також багато світлин.

Матеріяли в книжці поділені на чотири частини. В першій з'ясовано початки організованого життя жіноцтва в Алберті і Британській Колумбії і вклад жінки-піонерки в його розбудову. Спочатку творено Сестрицтва, співацькі і аматорські гуртки, товариства українських професіоналісток, жіночі відділи БУК тощо. В усіх тих товариствах жіноцтво віддано працює для своєї Церкви й народу. Потім виринає потреба централізувати діяльність. 1944 року організовано всеканадську організацію ЛУКЖ.

Тепер ЛУКЖ Алберти і Британської Колюмбії має 58 відділів з 1,500 членами.

Друга частина книжки дає відомості про працю провінційної, потім — єпархіяльної управи ЛУКЖ. В об'єднаній організації ЛУКЖ праця проходить систематично, за пляном, згідно із статутом. Відбулося 5 провінційних і 12 єпархіяльних з'їздів. Кожний з'їзд був підсумком проробленої праці і заохотою до дальшої, ширшої діяльности.

Великий натиск покладено на культурно-освітню і виховну працю. Організовано виховні семінари для матерів, різного роду виставки народного мистецтва. Члени ЛУКЖ брали участь у міжнародних з'їздах. Відділи давали стипендії для української молоді. Безперервно проваджено радіопрограму виховного характеру.

Великим досягненням є створення Єпархіяльного музею для збереження цінних зразків українського мистецтва і взагалі української культури. Музей має 550 експонатів народного мистецтва з різних околиць усієї України.

Третя частина подає огляд діяльности окремих відділів ЛУКЖ Едмонтонської єпархії. Відділи в першу чергу працюють для прикрашення своїх церков, для яких жертвують поважні суми грошей (тисячі долярів). Дбають теж про культурно-освітній розвиток, підтримують харитативні і виховні цілі.

Декотрі відділи сильні: мають у себе понад 100 членів, напр., відділ парафії св. Василія в Едмонтоні має 143 членів. Деякі великі відділи, напр., в катедральній парафії в Едмонтоні і в Калґарі, поділено на два відділи: старший і молодший.

У четвертій частині є підсумки цілої книжки. ЛУКЖ, як всеканадська організація, розгорнула працю широко. ЛУКЖ є членом Світової федерації українських жіночих організацій (СФУЖО), як також членом Світового союзу католицьких жіночих організацій (ССКЖО).

Книжка є цінним вкладом у видавничу літературу, бо дає ясний огляд великого вкладу праці організованого жіноцтва для розбудови нашого церковно-релігійного і суспільно-громадського життя.

Наш Владика Кир Ніл у своїм вступнім привіті так сказав: «Сподіваюся, що книжка ця, яка описує нам недавнє минуле, буде передусім закликом і заохотою працювати для нашого безпосереднього майбутнього».

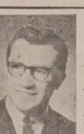

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!

Корабель АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД

ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.

ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.

ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.

Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем

У СССР — безпосередні агенти

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 проценту на рік від $1,000.00.

Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.

За докладними інформаціями зверніться до

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374
(formerly Westmount Travel Service)

МОТРЯ

Історична повість (16)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Здорові були, сестро Євфросиніє!» - сказав гетьман знімаючи соболеву шапку, гладку, без усяких прикрас.

«Нехай Бог радує добрим здоров'ям вашу ясновельможність!» — відповіла воротарка, спускаючи очі до долу і осінюючи себе тричі великим хрестом, ніби відхрещуючись від наітія нечистих спокус.

«Чи ігуменя у келії?» — питався гетьман, — «чи в церкві?»

«Сестра Марія Магдалина, з благословення Господнього ігуменя наша преподобная, що лиш з церкви вернула і вельми врадується, побачивши ясновельможність вашу».

«Підіть, сестро Євфросиніє, і сповістіть ігуменю, що її син прийшов до неї в гостину і просить побачення».

Воротарка, заткнувши ключі за пояс і зложивши руки на грудях навхрест, як до причастія, вклонилася низько перед гетьманом, не підводячи на його своїх вічно перестрашених, фіялкових очей і скорою ходою подалась у головний будинок.

Гетьман остався сам між високою монастирською оградою і ще вищими мурами монастиря і його обдало тим сумирним спокоєм, якого ніде більше на світі не знайдеш, лиш там, — та ще хіба в гробі.

«Може, в гробі. . .» — сказав до себе гетьман, сідаючи на розігріту сонцем кам'яну лавку, недалеко воріт.

На вузькій смужці мурави, що ніби зелений хідник біґла здовж муру, бреніли працьовиті бджоли, нарікаючи, що залетіли туди, бо обніжжя не було з чого навіть квіток, ні родючих дерев, нічого, що нагадує життя.

«Безплодне істнування», —майнуло гетьманові крізь голову і ніби у відповідь на те він побачив на зеленій мураві фіялкові очі не старої ще воротарки, в котрі так важко зазирнути, бо вона їх соромливо спускає до долу.

«А шкода, замітні в неї очі. . .» — подумав гетьман і ніби засоромився тієї думки. «Дивно, що навіть в обителі святій не обженешся від тих грішних думок, ніби від настирливих комах, і що скрізь так дуже жаль тобі життя, життя, котре могло би процвітати, а даром в'яне. . . А всеж таки, як їм тут тихо, як далеко від турбот і суєти житейської! Не ганяють за розкошами і за славою, не журяться, що про них скаже будучність, байдужне їм життя. . . Може, й байдужне, — не вірю. . . Чоловік найзавзятішого ворога поборе, лиш не себе. . .»

«Мати — ігуменя казала просити вашу ясновельможність до своєї келії», — озвалася воротарка, витручуючи гетьмана з задуми. Голос її звучав тепер, як дзвінок у погідну днину, тільки очі заєдно ще дивилися на свої білі пальці, що визирали з-поза ремінців на грубій дерев'яній підошві.

«Спасибі вам, сестро Євфросиніє». — сказав гетьман, встаючи з лавки і йдучи три кроки поза черничкою, що вела його крізь головний монастирський будинок, а потім склепленим хідником наліво до останніх дверей.

«Будь ласка, увійдіть!» сказала, відчиняючи перед ним низькі, дубові, густо цвяховані двері, над котрими висіло Розп'яття, прибране віночками пахучого зів'ялого квіття.

Подякував і увійшов.

Ігуменя Марія Магдалина Мазепина замешкувала три приземні келії, получені з собою низькими, подібними до входових, дверми. Келії були склеплені, невеличкі, біло мальовані без усяких прикрас. У першій стояли шафи з книгами богослужебними, з метриками монастирськими, з літописними записками, з толкованнями Святого письма та роздумуваннями письменних, більше образованих сестер-черниць, які пером скорочували собі нудьгу одноманітного монастирського існування. Тут стояв біля одного з вікон стіл з приборами до писання і другий по середині келії, обставлений низькими стільцями, на яких сідали гості, що приходили в монастир, зложити жертви на славу Божу та просити благословення відомої з розуму та боговгодного життя ігумені.

Ігуменя жила в другій келії, а в третій стояло її тверде ложе, горіли лямпи перед іконами і пахло ладаном.

Гетьман пройшов першу келію і на порозі другої стрінув свою матір.

Стояла перед ним, хоч така ветха деньми, але пряма і, хоч черниця, та все ще ніби горда, з руками так само зложеними на лоні, як на тім портреті, що висів у робітні гетьманській, проти його стола.

Колись гарне, тепер уже тільки поважне обличчя, так дуже характеристичне для роду Мокієвських, видимо хотіло робитися лагідним і добрячим. Але тільки очі ніби всміхнулися легко, уста ж остались, якими звичайно були, ніби вони і з роду сміятися не вміли...

Гетьман підійшов до материної руки і поцілував її, тую худу, тонку, маленьку і зимну руку, як у вмерлої.

— Благословення вашого прошу, мамо, — сказав покірно.

— Благословення Господнє да будет с тобою отнині і до скончанія днів твоїх, мій сину, — відповіла, підносячи голову на склепіння, котре висіло над ними і придавлювало їх, як людей, що були за високі для нього.

Хвилину уста ігумені безцвітні і вічно дрижучі шептали ще якусь молитву, котрої ніхто, крім Господа Бога, не чув, а потім вона, нараз зміняючи голос і поставу, сказала: «Спасибі тобі, Іване, що зайшов, провідати мене. Скучилося мені за тобою, синку, давно ми не бачилися... А може, ти не рад, що я так до тебе говорю, на тобі ж орден почеплений, як бачу, і царя ти вчора в себе гостив, великою ложкою з ним їв, високу ти, значиться, пісню співаєш».

— Не те, мамо, не те, а багато діла всякого і ще більше турбот, і то великих турбот, тому й не заходив до вас. Пощо старість вашу і мир дому сего тривожити мирськими ділами.

— Пощо, пощо? І гадки хочуть добутися на верх і їм у голові тісно і коли їх создав Господь, так видно, що треба ними поділитися з ближнім своїм. Гадаю, що я тобі найближча.

— Як гадаєте, так воно і є, — відповів гетьман, подаючи матері крісло з високим поруччям.

— Сідай і ти, — сказала, — обоїм нам треба шанувати ноги, мені, щоб занесли мене на другий світ, тобі, щоб зайшов до мети, котру собі намітив. Сідай і спочинь! Ти, бачу, втомлений. Може, що в тебе болить! У нас є сестра, аптикарка, знає ліки всілякі краще від ваших хірургів і докторів. Не соромся, кажи!

— Ні, мамо, тілом я, славити Бога, здоровий, як риба, тільки душа в мене болить.

— Важкий це біль, мій сину, важкий, та нема такого боління, котрого б не укоїв Господь. Ти б до архимандрита нашого пішов, висповідався, він людина умна й богоугодна, сподіваюсь, полегшало б тобі.

— Більше угодної людини, як ігуменя Марія Магдалина, я не знаю.

— Не кажи так, мій синку, це гріх. Розмова одно, а сповідь друге. Сповідь розгрішає грішника. Але ви, люди модні, начитані в латинських поганських книжках і у французьких та італійських грішних романах, не соблюдаєте Божого закону, довольности всяческія собі вигадуєте, а тоді: — 'душа мене болить'. Авжеж що болить, коли ти її раниш гріхами, всевозможними...

Але я балакаю, а ти ще може й не обідав. Певно з городу вертаєш, діла мав з москалями, а може, тої адської фортеці дозирав, що й нам спокою не дає.

— Ви вгадали, мамо, я радо пообідаю з вами, за монастирською трапезою.

— Ні, ні, мій сину, — казала заперечуючи головою ігуменя, — туди я тебе не впущу, вовка між овець не пускають, але скажу подати обід у першій калії, з'їмо його разом, як колись давно бувало. Тільки ласоців таких не буде, а ти, грішнику, був до них великий охотник. Пора тобі, Іване Степановичу, смирити плоть, ой пора!

Погрозила йому рукою і постукала патирицею у входові двері. Казала подати обід для двоїх. Пісний монастирський обід, риба з Дніпра і ярина з власного огороду, оброблюваного руками сестер-послушниць, і блинці на олії.

— Що ж ти за таку журу маєш, мій сину, говори! — казала мати. — Ти мені й снився, синку, на білому коні і з хрестом у руках. Грішно вірити в сни, але кажуть, що це або велика шана, або немале горе. Молю Господа Бога, щоб ні одного, ні другого не давав. Бо якої тобі ще шани треба?

— Якої? Ви ще питаєтеся, мамо? Хіба ж це шана, оцей святий Андрей і ця княжа корона, що її мені готують?

— Мені ні, але людям, видно, що шана, бо чого ж би вони побивалися так за тим добром?

— Я хочу одної шани, щоб люди казали колись: визволив Мазепа Україну, та не так, як Богдан, на короткий час, а на довго, навіки, якщо люди можуть балакати про вічність.

— Доброї ти шани собі бажаєш, мій сину,

Подання

на мисливські ліцензії

на антилопи і куріпки

Сезон на антилопи — від 21 до 28 жовтня

Сезон на куріпки — від 21 до 24 жовтня

Цього року буде видано обмежену кількість мисливських ліцензій на антилопи і куріпки (сейдж гравсес) з усіх належно виписаних аплікацій, внесених мешканцями Алберти. "Мешканець" означає особу, яка є канадським громадянином і яка мешкала в Провінції три місяці безпосередньо перед внесенням аплікації на лайсенс, або хто не є канадським громадянином, однак мешкав у провінції один рік безпосередньо перед датою зголошення аплікації на лайсенс.

Скоріше, ніж буде внесено подання на ліцензію, конечно треба мати Wildlife Certificate на 1967 рік. Група мисливців, найвище чотири, які хочуть полювати в тій самій околиці, можуть внести свої аплікації в одній конверті. Кожному аплікантові вільно внести лише одну аплікацію. А що призначено кілька вільних просторів на полювання антилоп, просимо зазначити на фронтовій стороні конверти ваш перший, другий і третій вибір.

Мисливський сезон на антилопи в 1967 р. є обмежений лише до антилоп самців, лише тих тварин, що мають роги, довші від вух, значить роги не меншої довжини як п'ять (5) цалів.

Спеціяльний лайсенс на куріпки є важний лише у Wildlife Management Units G102, G104 і G116. Всі аплікації мусять бути зголошені на спеціяльній формі, яку можна дістати лише в Provincial Fish and Wildlife Offices. Тому, що нечитко написані або неповні аплікації неважні, треба прочитати докладно поучення.

З кожною аплікацією треба залучити моні ордер або цертифікований чек, виписаний на Provincial Treasurer.

— $7.50 for Trophy Antelope Licence
— $1.00 for Sage Grouse Licence

Виповнені аплікації вносити до:

FISH AND WILDLIFE DIVISION,
DEPARTMENT OF LANDS AND FORESTS,
EDMONTON, ALBERTA

Аплікації мусять мати дату не пізнішу як 2-го вересня, 1967

PROVINCE OF ALBERTA

DEPARTMENT OF LANDS & FORESTS

Hon. Henry A. Ruste, Minister — Dr. V. A. Wood, Deputy Minister

Президент КУК о. прелат Василь Кушнір промовляє до української молоді на «Експо-67».

На пластовій зустрічі було 1344 пластуни

(в. к.) З Едмонтону на міжкрайову пластову зустріч поблизу Монтреалю поїхав 41 пластун. Усіх було 1344: 805 із ЗДА, 536 з Канади, 2 з Англії, 1 з Франції.

Пластова зустріч була в оселі «Батурин» поблизу Монтреалю. Тривала від 22 до 30 липня.

Пластуни та інші організації молоді 29 липня мали виступ на «Експо-67». Тоді до молоді промовляв о. прелат В. Кушнір, президент КУК.

На закінчення пластуни з іншими організаціями молоді брали участь у Дні української молоді в Оттаві. Усіх було бл. 1,500. Федеральний уряд дав пластунам допомогу на покриття коштів подорожі.

Представники української молоді відвідали генерального губернатора Р. Міченера. «Велике враження на мене справила ваша молодь. Вона така здорова й розумна» — написав Р. Міченер президентові КУК.

АПОСТОЛЬСЬКИЙ ДЕЛЕҐАТ ВІД'ЇХАВ ДО РИМУ

Архиєп. Серджо Піньєдолі, дотеперішній апостольський делеґат в Оттаві, 27 серпня виїхав до Риму, де в конґреґації для поширення віри буде виконувати обов'язки секретаря.

Перед від'їздом він відбув поїздку по західних провінціях Канади. В Едмонтоні оглянув катедральну церкву св. Йосафата та відвідав Преосвященного Ніла.

Мирон Тарнавський
аґент фірми
BLAZOSEK TRAVEL LTD.
9656a-107a Ave
Ph.: 424-5370
EDMONTON
ВАМ РАДИТЬ

ЗАЧИНАЙТЕ ВАШУ
ПОДОРОЖ до Европи
ВІД НОЖИЦІВ

Прямо візьміть ножиці й витніть цей купон і вишліть до нас... чимскорше. Ми вишлемо вам докладні інформації про подорож.

I'd like to know more about my next trip to ....

Name ....
Address ....
Apt. ....
City .... Zone ....
Province ....

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно урядженому
РЕСТОРАНІ І ДАЙНІНҐ ЛАВНДЖ
КАРПАТІЯ
10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213
Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків.
Винаймаємо наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.
УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

OLSON VIOLIN SCHOOL
OLSON GUITAR SCHOOL
Доставляє інструменти для вжитку вдома.
Підготовляє керівників для симфонії й оркестри
9926 - 103 St., EDMONTON
Tel.: 439-8152; 422-4324

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ
Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
Tel.: 424-6860 — 9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

ЗАПИСИ ДІТЕЙ ДО РІДНОЇ ШКОЛИ

УНДОМУ ІМ. М. ШАШКЕВИЧА

Записи дітей на навчання приймаються в домі Сестер Служебниць. — Адреса: 9638 - 108 Аве.

в суботу, 9 вересня, від год. 10 — 12-ої ранку і від год. 2 — 4 попол.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ ТАНКІВ УНДОМУ

Як і минулого року так і цього року будуть в УНДомі курси українських танків.

Про реченець вписів та початок курсів буде окреме повідомлення.

Управа УНДому

ГОЛОВА ЛУКЖ ВІДВІДУЄ українців Бразилії

(закінчення з 2 стор.)

рівень робітництва. Багатство деяких бразильців і поруч просто безнадійна біднота — це контраст, що завдає країні великих труднощів.

Перед Бразилією відкрита велика будучина. Проте загальний господарський розвиток потрібний уже. Поки країна не піднесе себе економічно, загроза суспільних потрясень буде постійна.

Де і як живуть українські поселенці?

— Українців у Бразилії є бл. 120,000. Майже всі живуть у південних стейтах (естадос), найбільше в Парані (85%). Велика більшість (бл. 80%) займаються хліборобством. Інші — це ремісники, купці, вчителі, професіоналісти, службовці.

Українські хлібороби живуть у південній Парані. Найбільше українців у муніципії (повіт) Прудентополіс, де українці становлять ¾ населення. Другим українським центром є Курітіба.

Здебільшого живуть селами серед лісів і займаються хліборобством. Садять риж, фасолю, трохи картоплі, сіють пшеницю, гречку. Господарство досить старосвітське; вживають майже виключно ручних знарядів.

Земля там дорога. В час поселення одержали 30 гектарів. Ліс рубали й палили. На тій землі більшість живе досі. Села досить далеко від міст. До міста їздять кіньми. Добрих доріг небагато. В селі школа має звичайно 3 - 4 кляси; будинок старий, без вигід.

Меткі люди пішли до міста і торгівлею часто доробилися гарного майна. Їх діти кінчають університети. Сільських дітей, коли спосібніші, беруть до своїх шкіл оо. Василіяни чи катехитки.

Хоч українці взагалі, здається мені, відзначаються гостинністю, то в Бразилії ця гостинність ще більша: щира і сердечна. Дуже високо стоїть родинне життя. Авторитет батьків у родині непохитний. Дівчата навіть з університетською освітою не тільки шанують, а й у всьому радяться батьків. Взагалі українські дівчата в Бразилії дуже мені подобались. Гарні, скромні, знамениті з них будуть дружини і матері.

Отже, хто шукає доброї жінки, хай їде до Бразилії. Чи так?

— Так. І я хотіла б, щоб усі про це знали. Хто хоче добре оженитися, хай жениться з українкою з Бразилії.

Чи молодь знає українську мову?

— Так. Уже третє покоління знає українську мову і говорить нею. В час другої світової війни була заборона говорити українською мовою, українські школи були закриті. А проте становище української мови куди краще, ніж, напр., у нас, у вільній Канаді. Може, це залежить почасти від життєвих умов. Велику заслугу, певно, треба признати тамошнім батькам і відданим виховникам, які опікуються українськими дітьми й молоддю.

Розкажіть, будь ласка, більше про це.

— На селах головним осередком української громади є церква. Священики — здебільшого Василіяни. Перші з них прибули з першими поселенцями в 1896 році. Вони обслуговують більшість церков на селах. У місті Прудентополіс мають середню школу, де навчаються 120 хлопців. В школі вчать української мови і українознавства. Сестри Служебниці ведуть школи нижчого типу і колеґії. У містах Сестри Служебниці побудували школи. Туди ходять здебільшого діти, батьки яких можуть оплатити навчання і кошти прожитку. Є там також сироти, за яких платить уряд.

На окрему згадку заслуговує праця Сестер Служебниць, які ведуть сільські школи. Звичайно буває три Сестри або більше. Ведуть вони муніципальну три- або чотириклясову школу. Навчають дітей релігії, рідної мови, підготовляють до першого Св. Причастя. Крім того, опікуються хворими, дають їм поради й ліки. Лікар — далеко в місті; першу допомогу, отже, дають Сестри. На селах вони виконують справді місійну працю. Кажу це з правдивим подивом.

Велику й дуже корисну для бідного сільського населення працю ведуть катехитки. Інститут катехиток — це згромадження, засноване 1941 року. Катехитки ведуть школи, а, крім них, школу домашнього господарства для сільських дівчат. По двох чи трьох роках їхні учениці вертаються в села, де ведуть навчання. Здібних дівчат катехитки посилають до вищих шкіл і в університети. Катехитки здебільшого приймають дітей на навчання безплатно. Батьки часто не в силі платити.

Праця катехиток в ділянці релігійного навчання і вишколу дівчат дуже важка. Була я там три дні, зблизька приглянулась праці катехиток та їхніх учениць. Діти, що вони їх навчають, усі говорять українською мовою, гарно й природно, без ніякого примусу.

Як працюють інші жіночі та загальногромадські організації?

— Організована праця жіноцтва почалась 1924 року. При Хліборобсько-освітньому союзі діє жіноча організація. Має відділи в містах і містечках. Працюють подібно, як у нас, у Канаді. Ця організація є членом СФУЖО і базою для праці українського жіноцтва в Бразилії.

У Курітібі є Марійське товариство жінок, що веде церковну і суспільно-громадську працю. При Товаристві прихильників української культури є чотири жіночі відділи. Також при товаристві «Соборність» є Союз українок. При УАПЦеркві працюють Сестрицтва. 1964 року, з приводу 40-річчя діяльности українських жіночих організацій в Бразилії, видано книжку «Українське жіноцтво Бразилії», яку зредаґувала Наталія Лиса.

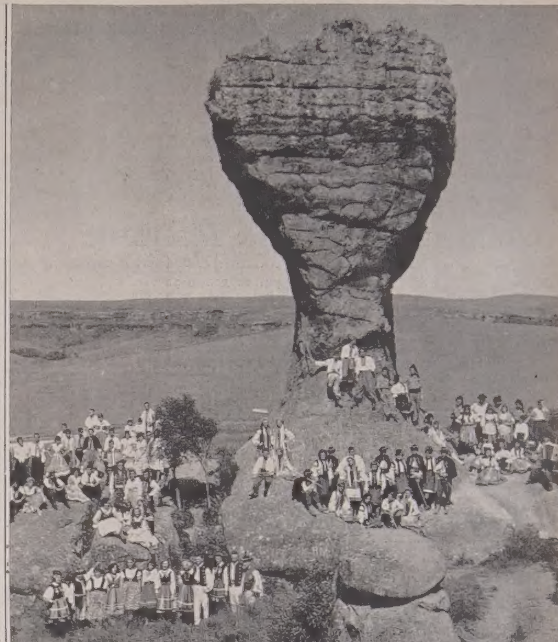

Фолкльорна група української молоді з Курітіби на прогулянці у Віла Веля: 80 кілометрів на захід від Курітіби. Скелясті гори мають там інколи дивні форми.

Загальногромадська організація Хліборобсько-освітній Союз заснована 45 років тому. Я вже згадала про Товариство прихильників української культури. У містах, декуди і в селах ті організації мають власні гарні домівки, що є центром громадського життя. Діти й молодь, як уже я казала, говорять добре українською мовою.

Молодь має свої товариства. Велику популярність і симпатію має т. зв. фолкльорна група, що з успіхом виступає на крайових і міжнародних фестивалях.

Чим ви їздили по селах?

— «Фольксваґен»-ом. Мале авто, і нас чотири: голова жіночої організації д-р І. Рибка, Оксана Борушенко, арґентинська делеґатка інж. О. Бандура і я. У південній Парані ми зробили 1,500 кілометрів.

У північній Парані, де є плянтації кави, люди живуть заможніше. Є там теж помаранчі, банани. Життя в містах рухливе; життєвий рівень — вищий.

Є там уже добрі, асфальтові шляхи: напр., до Апукарани і Маренґа. Нові міста збудовані за пляном, мають прегарні дерева, головно пальми.

Чим наші організації в ЗДА і Канаді могли б допомогти українським громадам у Бразилії?

— Могли б допомогти. Але я не хочу так ставити це питання. Вони потребують нашої допомоги, а ми потребуємо їхньої.

На мою думку, ми не доцінюємо українського поселення в Бразилії. Замало його знаємо, замало маємо зв'язків. Сподіваюся, що Світовий конґрес буде це мати на увазі і що становище покращає.

СФУЖО вже багато років має зв'язок з жіночою організацією. Жіночі організації Америки й Канади вже почали висилку одягів і взуття для дітей. Деякі відділи Союзу українок Америки уфундували декілька стипендій. Справді, ми, як економічно сильніші, легко можемо куди більше помогти. У Бразилії є багато здібних українських дітей, які раді б іти у вищу школу, але батьки не мають грошей. Про дівчат я вже говорила і ще раз скажу, що дуже мені подобались.

Там потребують українських книжок, платівок, музичних нот тощо. Наші організації дуже легко можуть дати цю допомогу.

Треба передусім мати тісніші і частіші зв'язки. Не тільки ми можемо дати допомогу їм; вони дадуть також нам підтримку в наших загальноукраїнських справах. Світовий конґрес у Ню Йорку повинен започаткувати взаємне зближення нашої спільноти у всіх країнах вільного світу.

Є у вас, пані Павликовська, ще якісь додаткові уваги?

— Так. Принайні одна. Ви питали мене про їзду літаком і клопоти, і я говорила про літаки і клопоти. Не хотіла б я, щоб у будь-кого це викликало неправильне враження. Подорож була довга і тяжка, але згадую її з приємністю. На кожнім кроці українські громадяни виявили стільки уваги й ввічливости; нам, що їздили, на кожнім кроці помагали і гостили якнайкраще. Всіх їх згадую також якнайкраще.

Представники українських жіночих та громадських організацій Бразилії вітають гостю з Канади Ірину Павликовську (насередині світлини) на аеропорті в Курітібі.

Вісті з Едмонтону

Вечірні курси українознавства в університеті

Слов'янський відділ Албертського університету подає до відома зацікавлених таку програму українознавчих вечірніх курсів на новий університетський рік:

1. Українська проза XIX сторіччя — щосереди від 8 до 9.30 год. вечора, початок 11 жовтня, викладатиме Ю. Стефаник.

2. Українська мова для початківців — щосереди від 8 до 10 год. вечора, викладатиме Т. Карлтон.

3. Середній курс української мови — щовівтірка від 8 до 10 год. вечора, викладатиме Т. Карлтон.

Зголошуватися на курси, що матимуть по 20 лекцій кожний, треба заздалегідь до: Extension Department of the University of Alberta, Edmonton, Alberta.

ПОЧИНАЄТЬСЯ НАВЧАННЯ В РІДНІЙ ШКОЛІ ПАРАФІЇ СВ. ЮРІЯ

У суботу, 2 вересня, Службою Божою о год. 9 рано в церкві св. Юрія розпічнеться рідношкільне навчання в школі. По Службі Божій будуть записи до 1 кляси українського відділу рідної школи та 1 кляси українсько-англійського відділу для дітей, що мало або зовсім не розуміють по-українському. Від 2 до 6 кляси повинні вписатись тільки ті діти, що минулого року не вчились у святоюрській рідній школі.

Правильна наука почнеться щойно в черговому тижні: в четвер від год. 5 попол. — 6 кляса; в п'ятницю від год. 5 попол. — 5 кляса; в суботу від год. 9 рано — кляси 3 і 4, а від год. 12.30 попол. — кляси 1 і 2.

Українсько - англійський відділ матиме навчання згідно з домовленням із батьками. Перше треба знати, скільки дітей запишеться до цього відділу.

Наша парафія вестиме теж, як і минулими роками, дитячий садок. Записи до садка відбудуться у вівторок, 13 вересня. І рідна школа і дитячий садочок мають гарно устатковані та чисті шкільні залі святоюрської рідної школи при 11302 - 95А вул.; тел.: 477-7339. **о. В. Тарнавський**

ГОЛОВА ВО УНРАДИ ПРИБУДЕ ДО ЕДМОНТОНУ

Голова ВО УНРАДИ д-р Атанас Фіголь буде промовцем на громадському зібранні в Едмонтоні.

Віче, організоване місцевим Комітетом сприяння УНРаді, відбудеться в залі УНО, 10629 - 98 вул., в п'ятницю, 22 вересня о 7.30 веч.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 2 вересня:

від 10 до 12 год. ранку в залі УНО, 10629 - 98 вул.: доповняльні (поправні) іспити для учнів I, II і III курсу українознавства. Тоді відбудуться вписи на I курс.

Навчання на Курсах українознавства починається в суботу, 9 вересня, в школі ім. св. Василія (115 аве - 102 вул.) о год. 9-ій рано. Тоді теж відбудуться вступні іспити дітей, записаних на I курс.

Неділя, 10 вересня:

сходини Гуртка книголюбів о год. 3-ій попол. у п. О. Монастирської, 10953 - 122 вул.

Василіянська церква та манастир у місті Прудентополіс.

Дитячий садок товариства «Добра воля»

почнеться 19 вересня

Проситься вже зголошувати дітей від 3 років і більше паням:

Леся Гаврищ — 476-5108
Зоня Прийма — 422-8040

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик — Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n

Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою: — Published every Thursday by

Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.

Телефон 422-5708 Phone

Річна передплата в Канаді $4.00 — Yearly Subscription in Canada $4.00

Поза Канадою $4.50 — Outside Canada $4.50

Зміна адреси: 10 центів — Видавнича спілка не відповідає за оголошення

"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

Запрошення з Польщі

Прийшов з Польщі до «Літературної України» (15 серпня) лист з ювілейним запрошенням, яке є знаменним коментарем до 50-ої річниці «Великого жовтня» і взагалі до теперішнього політичного становища в Україні і Польщі.

Автор листа зветься Степан Демчук. Він член управи літературно-мистецького об'єднання. Живе в Ольштині. Листа до Києва написав від себе та інших.

Відомості про ювілейні святкування в Україні дійшли в Польщу. Українське населення Польщі теж буде відзначати велику річницю «Великого жовтня», повідомляє автор листа з Ольштина і водночас висловлює запрошення: «Всі ми — діти однієї матері, і годилося б нам з нагоди такого свята, як 50-річчя Радянської влади на Україні, зустрітися, повести розмову, зав'язати тісніші контакти».

Недавно в Києві були два літератори українського роду з Югославії. Потрібні також зустрічі з українськими представниками, що живуть у Польщі, — каже лист з Польщі.

Ст. Демчук пише, що про виступ О. Гончаря на V з'їзді письменників українці в Польщі знають. Гончарева промова в оборону української мови «надихає нас до дальшої плідної творчости». Хай у Києві знають, що «українське населення Польської Народної Республіки дорожить рідною мовою, культурою, традиціями свого народу». Українцям у Польщі треба більше українських книжок, вони хотіли б бачити українські фільми, мати тісніші зв'язки з Україною. «Громадяни Польської Народної Республіки, ми — заявляє автор листа — водночас є частиною великого українського народу, що спільно з іншими народами Радянського Союзу успішно будує комунізм».

Крім випадкових поїздок випадкових людей, українці у Польщі не мають тісніших зв'язків з Україною, навіть тепер, у час ювілейної радости. І от українці, які живуть у польській державі, на колишній німецькій землі, пишуть у Київ запрошення: зустрічаймось! Такі запрошення висловлювались уже раніш, і ніякого відгуку на них не було. У Києві дуже пильно організують «зв'язки» і «зустрічі» за океаном, але ніхто не журиться долею українців у Польщі, насильно відірваних від рідної землі, ні навіть долею мільйонів українців, розсіяних по всьому Советському Союзі. Місто Перемишль звуть у підсоветській пресі «Пшемисль», і в той Пшемисль ніхто не їздить. Деякі київські літератори бували у Варшаві. Тоді до них заходив дехто з українців. Людьми, що живуть далеко на західних землях Польщі, ніхто не цікавиться. Нехай живуть здорові і спільно з поляками будують соціялізм.

А може, у ювілейний рік «Великого жовтня», якась група укарінців у Польщі, не діждавшись відповіді на запрошення, поїде таки сама шукати зв'язків? Може, приїдуть з Польщі, яка будує соціялізм, в Україну, яка соціялізм уже збудувала, і скажуть: Як ви нічим не можете допомогти нам, то хоч скажіть, чим ми можемо помогти вам?

1,493,840 дол.

Едмонтонські організатори збірки на Об'єднаний громадський фонд (Юнайтед Коммюніті Фонд) подали до відома, що цього року треба 1,493,840 долярів на допомогу різним місцевим установам на виховні та добродійні потреби.

Торік у цілій Канаді зібрано понад 45 мільйонів долярів. Цього року потреби більші скрізь. Більші вони і в Едмонтоні. На допомогу 45 едмонтонським установам треба зібрати півтора мільйона долярів. Організатори сподіваються, що мешканці Едмонтону відгукнуться на їхній заклик.

Уряд — федеральний і провінційний — дають всякого роду допомогу і підтримку установам, родинам та окремим людям, робляться нові пляни нової, кращої суспільної опіки. Проте всього уряд не зробить і всієї потрібної допомоги не дасть. Принаймні тепер ще не дає. Громадяни, що бажають кращої суспільної опіки, повинні допомогти людям доброї волі, які в різних установах і формах подають потребуючим допомогу й опіку.

Співає провінція

Торонтський музичний критик назвав київських співаків провінціялами, а комуністичний пропагандист П. Кравчук («Життя і слово», 28 серпня) прочитав тому критикові довгу лекцію про музичну культуру.

Вільям Літтлер, музичний критик газети «Торонто Дейлі Стар» (18 серпня), припускаємо, є знавцем музики, а П. Кравчука, який завжди співає такої, як скажуть, треба назвати принаймні майстром співу. Не будемо, отже, втручатись у суперечку двох знавців, яка, можливо, і не є суперечкою. Літтлер робить закиди, на які Кравчук не відповідає, тільки палко обороняє українське національне мистецтво, хоч Літтлер на це мистецтво атаки не вчинив.

Хор Вірьовки і танцюристи мали добру пресу. Зате київські співаки, які 17 серпня в залі «Мезоннев» у Монреалі співали клясичний репертуар, великих похвал не почули. Названий вище Літтлер сказав, що він дуже розчарований. Ні баритон «Дімітрі Ґнатюк», ні тенор «Анатолі» Солов'яненко не подобались йому. Гнатюк розкладає руками, а смуток, про який співає, можете прочитати в нього з обличчя. Солов'яненко, в якого спів переходить у крик, співав арію «Челесте Аїда», не рахуючись з позначками Верді. Не знайшлось у торонтського критика доброго слова навіть для київських співачок.

Про Україну кажуть, що це одна з найкультурніших советських республік, і я — написав Літтлер — сподівався, що Київ — такий музичний центр, як Москва чи Ленінград. Це неправда. У Києві закохані в народну емоційність і в фолкльор. І поза фолкльор ще не вийшли. Київ, отже, музична провінція.

Українські пісні чудові, а Гнатюка вже хвалили і в Новій Зеляндії, відповідає П. Кравчук. «Марні спроби В. Літтлера і йому подібних применшити значення українського національного мистецтва». Нічого провінційного в тому мистецтві нема. Адже й «Бетховен» користувався народними піснями, — пригадує Кравчук і пише прізвище того композитора за правописом київської провінції.

Хотіли б ми, щоб рацію мав Кравчук, а не Літтлер. Можливо, що київські співаки не співали як зворушливі провінціяли. Однак вони виступали в Монтреалі як провінціяли. Всі прізвища співаків були подані за російською вимовою. Дімітрія Ґнатюка не вигадав торонтський критик. Дімітрій Ґнатюк та інші виступали як провінціяли з советської, себто російської імперії. І принаймні в цьому торонтський критик не помилився.

o

«ЛЕ МОНД» ПОСИЛАЄТЬСЯ НА МИТРОПОЛИТА МАКСИМА

Український митрополит сказав «болючу правду»

В час II Ватиканського Собору український митрополит Максим Германюк сказав «історичну правду, болючу для вуха католиків», і цю правду пригадує паризький щоденник «Ле Монд», обговорюючи недавно подорож папи Павла VI до Стамбулу.

«Подорож була підготована під оглядом психологічним і доктринальним через урочисте зняття Східною й Західною Церквою взаємної анатеми; це відбулось, як відомо у ватиканській базиліці св. Петра 7 грудня 1965 р., в час II Ватиканського Собору».

Автор статті Андрі Феске каже, що розкол між Східною і Західною Церквою в 11 сторіччі стався з вини обох Церков. Латиняни були нетактовні, а папський легат кардинал Гумберт зневажив греків. «Все тепер відбувається, наче б Павло VI хотів пустити в забуття образи Латинської Церкви супроти своєї сестри — Східної Церкви, що їх записала історія. Владика Германюк, український митрополит, не завагався перед цілим Собором привернути 6 жовтня 1964 р. історичну правду, болючу для вуха католиків».

«В час Вселенського патріярха Михайла Керулярія. — сказав він, — папський легат кардинал Гумберт закинув Східній Церкві всі можливі єресі, щоб її осудити. Це, однак, не було згідне з правдою, бо царгородський патріярх мав ту саму віру, що й Римська Церква».

«Що більше, кардинал Гумберт виявив своє незнання (або злу волю?), закидаючи Східній Церкві, нібито вона викинула слово «і Сина» із Символа віри. Це був чистий наклеп, тому що цього виразу там ніколи не було».

Грецькі Отці навчали про походження Святого Духа від Отця через Сина, а латинські — про походження від Отця і Сина. Однак Символ віри на Сході залишився незмінений; на Заході зроблено доповнення.

КИЇВСЬКИЙ БАЛЕТ В ІТАЛІЇ

У Турині виступала балетна група Київського театру опери й балету.

Київські артисти їдуть теж в інші міста Італії.

«ЩАСЛИВИЙ НАРОД, ЯКОМУ БОГ — ГОСПОДЬ»

* * *

Церква в житті народу

Іван МУЗИЧКА

Стаття перша

В історії народів є один народ, що його історія і саме існування є загадкою, якщо не правдивим «історичним чудом». То жидівський народ — Ізраїль.

Нічим він не помітний від початків свого існування під мілітарним оглядом, нічим не помітний культурою і її здобутками, малий чисельно, слабий організаційно і схильний до анархії; по довгім кочовничім житті поселюється на землі, що лежала на шляху важливих торговельних і воєнних дій, оточений сусідами могутніми і малими, які ніколи не були його приятелями. Все це були наче вибрані обставини, які могли стерти з лиця землі той народ. А однак так не сталося. Той народ дивним-дивом залишився на попелищах імпері, що його поневолювали чи гнобили, майже єдиний залишився в живих з-поміж своїх сусідів, по яких остались сьогодні лише археологічні пам'ятки.

I

Що зробило цей дивний народ сильним, що зберегло його в історії, як «історичне чудо?» Не зброя, не економія, не культура, не якась окрема людська доктрина чи ідеологія. Джерелом тієї дивної сили і живучости того народу була його правдива віра в Бога, його Богом йому об'явлені життєві правди, якими він жив і себе зберіг, словом — його правдива релігія.

Коли він падав чи тратив незалежність і йшов у неволю, то це діялось тоді, коли він віддалявся від Божих правд і заповідей. Коли ж повертався назад до Бога, той народ ставав духово міцним і завзятим та відзискував свої людські права.

Кожня релігія має вплив на народ, що її визнає. Релігія — то зв'язок з Богом. Але в багатьох релігіях, попри правдиве зерно Божих правд, є й дуже багато людського елементу, що інколи буває суперечний Божим правдам. Жидівський народ єдиний мав правди Божі, Богом самим об'явлені і Богом самим через своїх післанців бережені. Жидівський народ мав потім передати їх для цілого світу. Христос — Божий Син доповнив ці Божі правди новими, і світ, за Божим пляном, мав стати новим Ізраїлем, новим Божим народом на всій нашій планеті. Новим Ізраїлем і новим Божим народом є християнство, або, за словами Христа, Його Церква.

Християнство із землі Ізраїля швидкими кроками поширилось на Европу, спочатку на Середземномор'ї, а потім — на всю сьогоднішню Західну і Східну Европу. Все те, що сьогодні зветься в світі европейською культурою, або, як Д. Донцов залюбки називає, «християнською цивілізацією Оциденту», то здобуток людства, що плекався на християнському полі.

Склалось так, що початок християнства і його поширення припали на часи існування могутньої римської імперії. Римляни своїм державницьким генієм, зовсім не прочуваючи цього, підготовили Европу для приходу Христового слова.

Християнство здобуває цю імперію. З її людських ідей відкидає негодяще, освячує шляхетне, вкладає нове — Христове і, таким чином, творить европейську культуру, яка потім зі століттями опановувала всі континенти, за вийнятком сьогодні хіба лише азійського, куди християнський вплив також частинно ввійшов у різних формах.

Мало істориків на це явище звертають увагу, що Европа і християнство — то одне. Відомий англійський католицький письменник Г. Беллок твердить: «Церква — то Европа, а Европа — то Церква». Це велика тема для дослідників і радісна правда для християнина.

II

З усіх великих культур світу збереглася і здобула світ лише та, що жила і виховувалась Божими правдами. Лише вона поставила особу людини на її правдиве місце в—

(закінчення на 5 стор.)

БІЛЬШЕ УКРАЇНСЬКИХ КНИЖОК УКРАЇНСЬКИМ ДІТЯМ

НА ДОБРИЙ ПОЧАТОК

НАПЕРЕДОДНІ ДРУГОГО ДВОМІСЯЧНИКА УКРАЇНСЬКОЇ ДИТЯЧОЇ КНИЖКИ

Леся ХРАПЛИВА

Кожна громада, що живе та розвивається нормально на одному місці, витворює з часом свої традиції. Поволі стають вони такими самозрозумілими, що ніхто вже й не думає про їх значення та доцільність. Вони просто стають невід'ємною частиною громадського життя.

У первісні, давні часи традиції творилися підсвідомо, як наслідок таких чи таких умов людського життя, а їх творці радше інстинктовно відчували, ніж розуміли їх доцільність. І тільки модерні вчення про підсвідоме життя людини стали відкривати нам механізми поставання таких складних явищ.

І в нашу добу багато традицій постає "само собою" — традицій не раз корисних, а не раз і шкідливих. Нема сумніву, що й на українських установах лежить завдання свідомо й продумано творити такі традиції, які послужать найкраще вдержанню та розвиткові українського життя, дарма що поза межами батьківщини.

Від торішньої осени ми є свідками намагання творити свідомо й доцільно добру традицію заходами Об'єднання працівників дитячої літератури ім. Леоніда Глібова (ОПДЛ). Маємо тут на увазі традицію «двомісячників української дитячої книжки». Першу таку дію на терені Америки й Канади проведено — до деякої міри для експерименту — в листопаді та грудні 1966 р. До співпраці приступив широкий круг наших молодняцьких, виховних, жіночих та інших громадських організацій. А висліди? Зрозуміло, можна було сподіватись і куди кращих, але в усякому випадку вони були настільки позитивні, що Об'єднання працівників дитячої літератури зважується повторити цю дію цього року, знов же в листопаді та грудні.

І повторює її знов же з таким прицілом, щоб ці двомісячники утвердилися, як самозрозуміла традиція — так, як це, наприклад, є в Австралії, де завдяки праці представника ОПДЛ проф. Д. Нитченка-Чуба такі періоди посиленого поширення рідної книжки відбуваються з успіхом уже десять років.

І тутешній «двомісячник» передбачає в першу чергу посилене поширення: розпродаж книжок для дітей. Бо завдяки успішним наслідкам першого двомісячника 1966 появилася впродовж поточного року низка гарних вартісних книжечок для дітей і молоді, і треба, щоб вони дійшли до рук та сердець молодих читачів.

Як і минулого року, ОПДЛ заохочує всі наші установи влаштовувати відповідні імпрези як для дітей, так і для старших з метою чи то підкреслити значення книжки у вихованні чи зацікавити малих і юних читачів.

Досвід з минулого року вимагає також завести деякі новини. І так, збірка датків на фонд ОПДЛ буде цього року поєднана з висилкою книжечок-подарунків для дітей в Европі та Південній Америці, де величезна різниця валюти внеможливлює нормальну купівлю книжок, виданих в інших країнах. Зрештою, невисокий матеріяльний стан наших поселенців не дозволяє на більші видатки поза необхідними, щоденними. За гроші, що їх складуть щедрі жертводавці на сьогорічну збірку з нагоди двомісячника дитячої книжки, ОПДЛ вишле книжечки українським дітям на відомі адреси і на такі, що їх подадуть жертводавці.

Інша «новина», що минулого року була ще тільки в початках і тому ще не могла набрати належного розмаху, — це передплата «Дитячої бібліотеки». Вплата тільки шести доларів забезпечить дітям доставу до дому п'ятьох свіжих видань СПДЛ, що появилися в цім році. Така передплата — чи не найкращий та найтриваліший дарунок дітям від батьків, родичів чи знайомих. Коли ж урахуємо, що «двомісячник» припадає саме в час святого Миколая та Різдва, то можна сподіватися, що ця бібліотечка здобуде належну популярність.

Наша преса подасть у слушний час проголошення Другого двомісячника УДК та дальші подробиці про проведення його дій; покищо доводимо до відома, що така імпреза буде і просимо до неї приготовлятися. Повідомляємо про двомісячник УДК всіх, хто минулого року відгукнувся щирим серцем та щедрою рукою на заклик ОПДЛ. А ще більше запрошуємо до співучасти тих, що з різних причин торік ще не з'ясували собі всієї ваги справи й не включилися в дію Першого двомісячника.

Гарно й радісно бути свідком творення нових та здорових традицій. Але бути їх співтворцем — це почесний обов'язок кожного свідомого громадянина, тим більше коли йдеться про дітей. До них найбільше стосуються Христові слова: «Хто зробить добро цим найменшим, той Мені зробив добро!»

Вирівняйте вашу передплату за "УВІСТІ"
річна передплата "УВ" – тільки $4.00

НОВА КНИЖКА: «ВІРУЮ»

Вийшла з друку книжка о. д-ра Євгена Камінського: «Вірую. Духовні науки на основі Символа віри», 273 сторінки, ціна: 3.00 дол.

Замовлення слати до «Українських вістей»

ЦЕНТРАЛЯ
КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
ПОШУКУЄ СЕКРЕТАРКУ
ДО ПИСАННЯ НА
УКРАЇНСЬКІЙ МАШИНІ
ВСІ КОШТИ ПЕРЕЇЗДУ
ДО ВІННІПЕГУ БУДУТЬ ПОКРИТІ
ЗАІНТЕРЕСОВАНИХ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЬ
прямо до:
UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE
456 Main Street
Winnipeg 2, Man.
Tel. (204) 943-1927

Ви дістаєте
50% більше
проценту на
4½%
правдиво щадничім
конті

Bank of Montreal
Canada's First Bank

Запитайте про 4½% правдиво щадниче конто в найближчому відділі.

ДУХОВНІ РОЗДУМИ

ПОСЛУХ ЦЕ — ЧЕСНОТА

о. Микола ДЯДЬО

Всяка законна влада є від Бога, а в кожному розумному, справедливому і чесному наказі законної влади міститься Божа воля. Хто слухає законної влади, той слухає Бога і виконує Його святу волю.

Не завжди можеш вирішувати, що ти любив би робити чи говорити або не любив би, бо не завжди ти є паном твоїх почувань. Зате можеш рішати і робити те, про що ти переконаний, що воно добре і справедливе. Послух законній владі — це вчинок дуже правильний і розумний. А що Господь Бог є джерелом і початком всякої законної влади, то слухаючи її, слухаємо і повинуємося Богові.

Роздумай над цією справою. Старайся у твоїх законних настоятелях, наставниках, бачити самого Бога. Якщо так робитимеш, легше тобі буде приймати розпорядження, накази, вказівки і закони. Такий послух звільняє людину від почуття меншевартости, приниження, утиску; такий послух зменшує людський спротив, який родиться зовсім природно, якщо закон чи розпорядження нам не подобається. Самообман і гордість найлегше поборювати святим послухом.

Нехай твоє щоденне пожертвування Богові стане досконалішим через твою готовість бути беззастережно послушним Богові і всім тим, що Його якимсь способом репрезентують і які Його волю тобі подають. Готовістю до послуху і самим послухом ти жертвуєш Богові більше, ніж свою власність; послухом ти жертвуєш себе самого, свої почування, свій час і свободу своєї волі. Чим більше постараєшся не звертати уваги на природні спонуки до твоїх вчинків і жертви, тим більшою і вартнішою буде твоя пожертва. Послух включає пожертвування і тебе самого і всього, що посідаєш.

В час, коли спокуса підказує тобі непослух настоятелям чи законній владі, пригадай собі, що твій Спаситель Ісус Христос поважав і корився людській владі, коли жив на землі. Так робили апостоли. Відмовлялись слухати лише тоді, коли їм казали робити щось, що противилося Божій волі. Так робили святі Божі угодники. Тому як можеш ти, земля і порох, не йти за прикладом Христа, що є нашою дорогою, правдою і життям.

Ніколи не давай злого прикладу своїм непослухом. Твій послух полегшує іншим бути послушними; вони бачать на тобі, що послух не принижує, що вони не єдині, що слухають.

Не шукай привілею, звільнення з того, до чого ти зобов'язаний, хіба що заходить надзвичайна потреба.

Той, що хоче жити чи вже живе без усякого послуху, вже тим самим себе самолюбно вивищує і виявляє свою порожнечу і гордість. Бо немає людини, яка хоч до деякої міри не потребувала б слухати когось.

Це відома правда, що той, хто сам не вміє і не хоче слухати, той не зможе бути добрим настоятелем і не вмітиме розумно і справедливо наказувати. Ти зможеш наказувати розумно, безпечно і справедливо, якщо навчишся слухати беззастережно і покірно.

Господь любить порядок, бо порядок є вислідом розсудку й інтеліґенції. Де не має порядку, там може бути і є лише безладдя і знищення. Якщо хочеш подобатися Богові, мусиш завести лад у своєму житті. Тобі треба заховати не лише виразні, ясні Божі заповіді, але також такі, що їх дістанеш від Бога за посередництвом настоятелів і законної влади.

Лише тоді ти звільнений з послуху, навіть маєш обов'язок спротивитися, коли влада наказувала б якийсь гріх.

Послух завжди вдарятиме в твою гордість; щоб легше слухати, зроби послух актом любови до Бога. Як це зробити? Дивись на Ісуса. Він став послушним земним родителям, став послушним людським настоятелям, щоб надолужити за твої гріхи непослуху і щоб дати тобі взірець досконалого послуху. Чи не будеш старатися стати подібним до Ісуса? А не стараєшся уподібнитися до Христа кожен раз, коли не слухаєш законних настоятелів і влади.

Мій Ісусе! Ти був найбільш послушним Сином своєму Отцеві. Ти був Йому послушним «аж до смерти, смерти на хресті». Як я можу забувати про це? Чи я ліпший від Тебе? А так виглядало б, якщо б я відмовився від послуху моїм настоятелям. Хоч як часто я говорив би, що Тебе люблю, хоч як сильно бився 5 у груди і говорив «Господи, Господи», мої заяви були б порожнім словом і невдалим вдаванням, якщо я не зміг би доказати їх беззастережним послухом Твоїй святій волі. Ти промовляєш до мене через Твою святу Церкву і через тих, що мають законний титул давати мені вказівки, розпорядження і закони. Хочу в них бачити Тебе, хочу в них бути Тобі послушний. Дай мені ласку духовного послуху, щоб я завжди чув Твій голос, що наклинатиме мене до щоденних зайнять і моїх станових обов'язків.

Лише однієї речі прошу для себе: дай мені ласку, щоб я вмів і хотів пожертвувати себе Тобі послухом Твоїм законам і моїм обов'язкам.

ПОМЕРЛИ

о. Василь ПАСЛАВСЬКИЙ

У Ноттінґгамі в Англії 9 серпня помер о. Василь Паславський на 73 році життя. До війни душпастирював у Перемиській єпархії.

* * *

Богдан ЗАГАЙКЕВИЧ

В Ірвінгтоні, Н. Дж., 20 серпня помер на 81 році життя Богдан Загайкевич, колишній учитель гімназії, громадський та освітній діяч. Був директором музею «Стривігор» у Перемишлі. Писав історичні розвідки та статті. У ЗДА зредагував реґіональний збірник Перемищини.

Богослуження: вересень

Гр.Юл.Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
3 21 Н	**11 по Сош.**	**16 по Сош.**
4 22 П	Агатоніка мч.	Вавили сщмч.
5 23 В	Лупа мч.	Захарії прор.
6 24 С	Євтиха сщмч.	Чудо Арх. Михаїла
7 25 Ч	Возвр. м. Вартол. ап.	Созонта мч.
8 26 П	Адріяна мч.	**Різдво Пресв. Богор.**
9 27 С	Пімена преп.	Иоакима і Анни

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
3. — Гай Прері 10; Кінусо 2 год.
8. Різдво Пр. Б. — Гай Прері 10
10. — Норт Стар 10.30
14. Воздв. Ч. Хр. — Гай Прері 10

о. М. Головатий
3. — Гей Лейкс год. 9 рано; Кемровз год. 11 рано
10. — Гей Лейкс год. 9; Кемровз год. 11; Равнд Гилл год. 2 попол. окружний з'їзд ЛУКЖ

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
3. — св. Параскевії
10. — Восетиа

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
3. — Делф
10. — Восток св. Мих.
14. Воздвиж. Ч. Хр. — Ст. Майкел

о. О. Захаріясевич
P.O. Box 160, Redwater
Ph. 735-3952
3. — Редвотер год. 10 рано
8. Різдво Пресв. Бог. — Редвотер год. 9; Федора год. 10.30
10. — Редвотер год. 9; Федора год. 10.30
14. Воздвиж. Ч. Хр. — Редвотер год. 9.00; Вох год. 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
3. — Стар
8. Різдво Пресв. Богор. — Стар
10. — Скаро
14. Воздв. Ч. Хр. — Скаро (храм)

о. Б. Каричек
P.O. Box 502, Hines Creek
Phone 83
3. вересня — Гайнс Крік 10
8. Різдво ПДМ — Ройс 10
10. — Ройкрафт 10; Гренд Прері 1 попол.
14. Воздвиження ЧХ — Ройс 10

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
3 вересня — Ту Гилс год. 10; Гері Гил год. 11.30
8. — Новий Київ год. 7 веч.
10. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10

о. Є. Мельничук
P.O. Box 215, Boyle, Alta
3. — Бойл год. 10 рано; Крегенд год. 1 попол.
10. — Френс год. 10.30 рано; Бойл год. 1 попол.

о. П. Петришин
P.O. Box 391, Athabasca
Ph. 675-2593
3 вересня — Росінґтон
10. — Атабаска

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton
Ph. 479-3745
3. вересня — Менлі год. 10
10. — Черґіл год. 10; Рочфорт Бридж год. 3

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
3. — Вилна
10. — Стрий

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
3 вересня — Левой 10 рано
10. — Ренфурлі 10 рано

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls St., Nelson, B.C.
Ph. 352-3623
3. — Нелсон 9.30; Трейл 12.00
10. — Крестон 12.00

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave.
Victoria, B.C., Ph. 384-6006
3. — Порт Алберні 10 р.
10. — Вікторія 10 р.
10. — Шемайнус 3 попол.

САСКАЧЕВАН

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
10. — Вонда 10 год.

о. С. Гарванко
P.O. Box 103, Krydor., Ph. 40
3. — Блейн Лейк і Орлів
10. — Кридор

о. А. Пакош
751 - 14 St. W., Prince Albert
Ph. 763-3645
3 вересня — Самбург
10. — Мітпарк
10. — Шіпман 1 попол.

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
10. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O. Box 254, Montmartre
3. вересня — Сент-Джулієн 10 рано арх. Літ., День піонерів після обіду
10. — Вакав 9.30 р.; Прудгом 11 рано

о. С. Юник ЧСВВ
P.O. Box 1375, Melfort, Sask.
3 вересня — Мелфорт 10.30
10. — Єлов Крік 10.30; Мелфорт 7.30
11. Усікновення — Мелфорт 7.30

Sterling Memorials Ltd.

3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.

Ph. 474-1311

Фабричні ціни

Peter Kokolski, Manager

ВЕРХ. АРХИЄПИСКОП БУДУЄ ЦЕРКВУ

Біля будинку українського католицького університету почалась будова церкви св. Софії.

У Римі є тільки українські молитовниці. Церква св. Софії, яку будує верховний архиєпископ Иосиф, буде першою українською церквою в центрі католицького світу.

Свято Спаса в едмонтонській церкві св. Юрія: о. парох В. Тарнавський благословляє садовину. Фотостудія: «Алберта»

БІБЛІЙНІ НОТАТКИ

Фолкльорна сценічність Христових притч

Почнім від притчі над притчами.

Є у притчі про блудного сина один прислівник, що клопоту завдає деяким перекладачам і коментаторам. Це прислівник «далеко». Подивімся на нього.

Блудний син, зрозумівши свій заблуд і гріх, вирішив вертатися до батька і просити прощення. «І як він був іще далеко, побачив його батько і, пройнятий співчуттям, побіг, кинувся йому на шию і поцілував» (св. Лука 15, 20). Яким чином старий батько побачив сина здалека?

«Далеко» — кажуть деякі автори — то не конче далеко. Це може означати тільки «деяку відстань». А з деякої відстані і старечі очі могли помітити несподіваного мандрівника. Інші приймають таки прислівник «далеко», не затушковують його, ще й додають повчальне пояснення, мовляв, батьківська любов бачить здалека.

Дені Бюзі, автор найкращої французької книжки про Христові притчі, критикує вищенаведені пояснення. Їм бракує смаку, пише він. І сам дає інакшу розв'язку, а саме каже, що тут ніякої розв'язки не треба. У житті, може, такого й не буває, щоб старий батько побачив сина здалека, але у притчі це становить гострий деталь, якого не треба псувати зайвими поясненнями. Не дерев'яний педантизм, а стилістичний смак допомагає зрозуміти Христові притчі як літературний твір.

Не захвалюючи педантизму, треба все ж сказати, що є педантизм і педантизм. Є педантизм, який тільки заваджає; є також «педантизм», який допомагає розуміти Христові притчі як літературний твір. Добрим прикладом доброго «педантизму» є нова книжка німецького автора Г. Айхгольца про притчу як дійство (сценічну виставу). Фолкльорна література — каже він — залюбки вживає сценічного принципу, і за цим принципом побудовані теж Христові притчі. Тут важить передусім сценічна дія. Їй підпорядковане все: події, черга подій, навіть окремі вислови. Критичне око новітнього читача помічає у притчах деякі «трудні» місця. Хай же той читач знає, що саме завдяки трудним місцям дія притчі відбувається легко.

Не питайте, наприклад, яким чином батько здалека побачив блудного сина. Зате питайте, чому оповідач притчі каже про це. Батько пуститься бігти назустріч синові. Тому він уже здалека побачив його. Якби побачив сина перед собою, міг би тільки кинутись йому на шию. Для зворушливого бігу старого батька не було б місця.

Не дивуйтеся, чому старший брат блудного сина прийшов з поля додому так пізно. У хаті — велика гостина, музика, танці, а його не кличуть. Це — казав колись один з німецьких критиків (Юліхер) — «композиційна недостача» притчі. Відомий католицький екзегет Лягранж виправдував цю «недостачу», мовляв, поле було далеченько, а всі і так знали, що вечері старший син прийде додому. Палестинське поле навряд чи було аж так далеко. А все ж у притчі, справді, нема композиційної недостачі. У ній є сценічний принцип. Старший син, як прийде додому, буде докоряти батькові саме через гостину. Ось чому він приходить пізно, коли гостина вже відбувається.

Лукавий слуга, якому король подарував мільйоновий борг, наскочив на свого товариша, що винен був йому лише декілька центів (св. Матвій 18, 23-35). Це сталось з а р а з після того, як він сам вийшов від короля, зазнавши великого милосердя. Чи цей часовий збіг двох подій імовірний з психологічного погляду? Таке питання ставлять учені коментатори. Тут, однак, справа не в психології, а в сценічному принципі. Завдяки ньому слухач притчі зразу погоджується з вироком короля: «Слуго лукавий, чи не слід було й тобі змилосердитись над товаришем своїм?»

Притча втратила б разючу переконливість, якщо б помилуваний слуга зустрів свого товариша аж після довгого часу.

Ще один приклад із притчі про робітників у винограднику (св. Матвій 20, 1-16). Однакову плату одержують усі робітники: і ті, що працювали ввесь день, і ті, що тільки одну годину. Така воля господаря. Гроші виплачує управитель. Чому ж він дає гроші насамперед пізнім робітникам? Таким способом перші робітники можуть дізнатися, скільки одержали пізні. Далі, коли управитель виплачує, то присутність господаря зайва. А він тут є. Це на те, щоб легко повести дальшу розповідь про нарікання перших робітників і відповідь щедрого власника виноградника.

Для правильного розуміння Христових притч конче треба брати до уваги їхню фолкльорну «сценічність». Без цього побудова притч залишається неясна і раз-у-раз виникають різні «психологічні», «композиційні» та інші труднощі, з якими коментатори борюкаються, хоч у євангельському тексті взагалі їх нема.

о. П. К.

ОДИНАДЦЯТА НЕДІЛЯ

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 141

Брати, ви печать мого апостольства в Господі.

Моя оборона перед тими, що мене осуджують, така: чи не маємо власти їсти і пити? Чи не маємо власти жінку-сестру водити, як інші апостоли, брати Господні і Кифа? Або один я, і Варнава не маємо власти цього робити?

Хто служить коли при війську на власний кошт? Хто садить виницю і не їсть її плоду? Хто пасе стадо і не їсть молока від стада? Чи як чоловік це говорю? Чи й Закон цього не каже? Бо написано в Законі Мойсеєвім: Не пов'язуй рога волові, як молотить. Чи про волів дбає Бог? Чи не говорить дійсно про нас? Бо про нас написано: що в надії повинен орати, хто оре, а хто молотить, то в надії участи.

Коли ми сіяли вам духовне, чи велика річ, коли б ми ваше тілесне жали? Коли інші є учасниками власти над вами, чому радше не ми? Та ми не користали з тої власти, а все зносимо, щоб не ставляти якої перепони Євангелію Христовому.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ: МАТЕЯ: зач. 77

Сказав Господь таку притчу:

Тим то царство небесне подібне до одного царя, що хотів розрахуватися зі своїми слугами. Коли ж почав обраховуватись, привели перед нього одного, що був винен десять тисяч талантів. А що він не мав з чого віддати, звелів його пан продати його, і жінку його і дітей, і все, що він мав і віддати. Тоді той слуга припав ниць перед ним і благав його, кажучи: "Господи, потерпи мені і все віддам тобі". І умилосердився пан над тим слугою, відпустив його і простив йому довг.

Як же вийшов той слуга, зустрів одного зі своїх товаришів, що був йому винен сто динарів. Він ухопив його і душив, кажучи: "Віддай мені, що ти винен".

Припав йому до ніг товариш його, кажучи: "Потерпи мені й усе віддам тобі". Він же не хотів, а пішов і посадив його в темницю, поки віддасть довг.

Бачачи ж товариші його, що сталося, огірчились вельми, пішли та розказали своєму панові все.

Тоді пан призвав його і каже йому: "Слуго лукавий! Увесь довг я простив тобі, бо ти благав мене. Чи ж не слід було тобі змилуватися над твоїм товаришем, як я тебе помилував?" І прогнівився пан його і передав його мучителям, поки верне йому ввесь довг.

Так і Отець мій небесний учинить з вами, коли не простите кожен від сердець ваших своєму братові їх провин.

ЦЕРКВА В ЖИТТІ НАРОДУ

(закінчення з 4 стор.)

лі, справедливости і поступу під подихом Христових сліз і кермою Христових засад. Доказом на це можуть бути, зокрема, всякого роду відхилення, які намагались перешкодити всебічному розвиткові нової християнської культури. Такими були і є досі завзяті спроби азійської культури внести свої доктрини про людину. Московські історики, для прикладу, не приховують того, скільки азійського у їхню світську і релігійну духовість внесли монголи.

III

Розвиток християнства в нас, в Україні, починається охрищенням князя Володимира. Дивлячись на положення своєї великої імперії, той князь бачить різницю між своєю землею і рештою Европи. Він бачить, що дивним дивом християнство всякає в його народ вже від десятиліть; він не захоплений ні воєнними здобутками своїх попередників, ані великою територією своєї держави. Він шукає нового духу, що конче потрібний його народові. Він приймає і вводить у свою державу християнство. Ми майже не помічаємо, що історія української держави (не кажу: України) починається, власне, введенням християнства.

Даймо слово історикові І. Холмському (Крип'якевичеві). Він пише: «Щоб увійти в коло европейських народів, треба було визнати християнство. Християнство могло мати для київської держави також внутрішньополітичне значення, бо воно, як державна релігія, нівелювало партикулярні вірування і стало цементом, що в'язав усі племена, а при тому підносило авторитет князя, якого благословила Церква. Володимир розумів також культурне значення християнства, що приносило з собою вищу цивілізацію і нові звичаї».

Історія нашої Церкви тісно пов'язана з життям нашого народу, з його боротьбою за незалежність, з його стражданнями і його культурою. Впадає в око, що наші сусіди намагались використати велику ролю Церкви в житті нашого народу. Вже від п'ятнадцятого століття починається намагання наших сусідів опанувати нашу Церкву, наше християнство і змаг нашої Церкви унезалежнитись від усяких сторонніх і внутрішніх політичних впливів. Успіху добилась Москва і її патріярх, підкоривши для себе і своїх цілей нашу Церкву і нашу землю; програла у своїх плянах Польща, яка з об'єднання нашої Церкви із Вселенською сподівалася користи для себе. Наша Церква звела нерівний бій за свою незалежність. Програла його із московським патріярхом, що, як царський інструмент, став зверхником нашого церковного життя протягом століть. Зате виграла бій на західних українських землях (Галичина), з'єднавшися з Вселенською Церквою і зберігаючи свою незалежність від світських та політичних впливів. (Але і цей успіх був насильно ліквідований московським патріярхом 20 років тому).

44 доповіді на з'їзді

На богословському з'їзді в Торонті виголошено 44 доповіді. Міжнародний з'їзд закінчився минулого тижня.

Щодня було 10 доповідей. Пленарні засідання відбувалися вночі.

Загальна тема була: «Богословія обнови».

Звідомлення про цікавіші виступи подамо в черговому числі.

УМЕР БОГОСЛОВ

Єзуїт о. Джон Кортні Меррі, видатний американський богослов, помер у Ню Йорку на 62 році життя.

Він був головним творцем заяви про релігійну свободу, оголошеної на II Ватиканському Соборі.

Маємо на складі ще невеликий запас книжки

«Науки й читання на неділі і свята та реколекційні науки»

Зібрав о. К. Лотоцький. 272 сторінки.

Ціна з пересилкою: 4.25 дол.

Замовляти в "Українських вістях"

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Вох, Алберта

ПОХОРОН ПІОНЕРКИ БЛ. П. АННИ ЯКИМЕЦЬ

У четвер, дня 22 червня, рознеслася по околиці вістка, що на 97 році життя відійшла у вічність бл. п. Анна Якимець. Покійна Анна, донька Степана Онисика і Анни з дому Сайко, уродилася в Україні у селі Старява, повіт Мостиська 29 листопада 1870 року. В Україні вийшла заміж за Якимця і 1901 року приїхали до Канади та поселились в околиці Стар. Через рік переїхали в околицю Вох, де замешкали на фармі і там прожили до кінця. Около 1942 року переносяться жити до своєї доньки, замужньої за Миколою Добленко, де в 1948 році відійшов у вічність її чоловік. Як вдова, вона лишається жити при зятеві, а заразом при жонатому внукові Вікторові до останньої хвилини свого життя.

бл. п. Анна Якимець

У подружому житті Бог благословив їх сімома дітьми, а саме: покійними вже Параскою, Катериною і Теодором. А між живими оставила сина Івана у Бон Аккорд, Анну заміжну за Федорчуком, Марію заміжну за Луценком, і Еву замужну за Перовим, які всі є парафіянами Пресв. Євхаристії у Едмонтоні. Полишила 20 внуків, 71 правнуків і 14 пра-правнуків.

Покійна відначалася спокійною вдачею, розсудливістю, побожністю та жертвенністю для своєї церкви. Як згадували покійну парафіяни з Вох, то один сказав: Отче, небіжка не раз і не два жертвувала крім жертви в церкві по 20, 50 а то і 100 долярів на церкву. Життя її було виповнене працею для родини, дуже частою молитвою в часі праці, у веселих та сумних хвилинах її життя. Часто звертала увагу в родині: нині свято — діти не робіть, ходіть усі до церкви і т. п. Була старшою сестрицею в церкві, а двері своєї хати все були розкриті для священиків, які приїздили з Едмонтону на богослужбу.

Похоронні обряди почалися в неділю 25 червня в Парк Меморіял, де парох о. Ол. Захаріясевич і о. Яр. Федуник відслужили Парастас. У понеділок, 26 червня в хаті, де жила покійна при великій участі людей і родини, відслужив о. парох Парастас, а у вівторок 27 червня з процесією з хати вирушив сумний похід востаннє з тілом покійної до своєї парафіяльної церкви, при великій скількості людей, де о. Ол. Захаріясевич відслужив сп. Літургію, попрощав небіжку востаннє, і тіло зложено на місцевому цвинтарі біля її чоловіка.

По похороні всі учасники зійшлися до церковної залі, де разом спожили похоронний спільний обід. Під час обіду на заклик п. М. Онисика з Дервент, який прибув на похорон, присутні зложили 27 долярів на пресфонд "Укр. Вістей". За жертви щиро дякуємо, а покійній Анні нехай вічна пам'ять буде між живими.

ПОДЯКА

Цею дорогою складаю щиру подяку Всеч. Отцям Ол. Захаріясевичеві і Яр. Федуникові за віддуження похоронних відправ і св. Літургії, Парк Меморіял за совісну й добру обслугу в часі похорону, дякові п. Яр. Боднарові, пням парафіянкам церкви у Вох за приготування обіду, і всім знайомим і парафіянам, які прийшли віддати останню прислугу покійній Анні.

Діти, зяті, внуки, правнуки і пра-правнуки.

Лемонт, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МИХАЙЛА СКІЦКО

В понеділок, 15 травня, в лічниці на Лемонт відійшов у вічність бл. п. Михайло Скіцко, проживши 72 роки життя.

бл. п. Михайло Скіцко

Покійний походив з Острова, пов. Ярослав. Народився тамже в 1897 р. Маючи 4 роки, приїхав до Канади з родичами Олексієм і Анною та 6-літньою сестрою і дворічним братом. Всі вони зразу осіли на Една - Стар, де родичі взяли гомстед.

В 1924 р. покійний Михайло одружився з Марією Войтас, з якою прожив в примірнім подружнім житті 40 літ.

Покійний Михайло був не лише примірним членом церкви на Скаро, але він був рівнож членом управи, а якийсь час головою церковного комітету. Разом з іншими членами багато праці вложив при будові нової церкви на Скаро. Парафія Скаро стратила в покійнім одного з найкращих своїх членів. Немає слів, щоби висловити вповні його добрі прикмети, а то його жертвенність на потеби Церкви, його щире відношення до церковних властей, церковних настоятелів і його послух церковним властям. Сам він був милий в розмові і старався нікого не образити, а в потребі ніколи не відмовив помочі.

Покійний Михайло виховав 5 дітей, які вже дорослі, всі вони належать до найкращих практикуючих християн. Нема неділі, а то й свята, щоб вони колинебудь без причини опустили Сл. Божу. Кожний з них часто приступає до св. сповіди і св. Причастя. Оце і вислід старанного виховання пок. Михайла і його дружини Марії, які самі своїм примірним життям впливали на виховання дітей.

Коби то Господь Бог дав нашому українському народові більше таких примірних парафіян, таких батьків і матерей, ревних членів Церкви для справи Божої і свого народу.

Напередодні похорону о. П. Іванець, при великому здвизі вірних парафіян, знайомих і родини, відправив парастас і виголосив відповідну до часу проповідь. Слідуючого дня о. парох попрощав покійного заслуженого парафіянина від його доброї дружини, дітей, знайомих і приятелів, а на кінець прощаючи покійного і згадуючи його добрі прикмети, попросив присутніх про молитви й жертви на Сл. Божі за його душу.

Покійний полишив у смутку дружину Марію, з дому Войтас, трьох синів і 3 дочки: Івана одруженого з Вікторією Полушинською в Едмонтоні; Петра, учителя на Лемонті; й Едварда вдома. З дочок Гелю, зам. Крупа на Вох, і Адольку вдома. 2 внуки й одного братра Стаха, 4 сестрі: Посифу зам. за П. Старко; Анелю зам. Долинчук; Катерину зам. Кобаренко, і Рузю зам. Садовська.

ПОДЯКА

Дружина і діти складають щиру подяку Всеч. о. П. Іванцеві за відслуження похоронних обрядів, похоронному заведенню Парк Меморіял за совісну обслугу, а всім учасникам похорону, зокрема дякам за віддання послідної прислуги покійному..

З нагоди похорону родина покійного Михайла зложила 12 дол. на "Укр. Вісті".

Найщиріша подяка тим, що пам'ятали про душу покійного і зложили жертви на відправи Сл. Божих.

Іван Німчук, Лемонт

СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

МОЄ ВЕСІЛЛЯ

Як я вже згадував давніше, я одружився з найстаршою дочкою Василя і Теклі Мальованих, які залишили рідне село 1 травня 1902 р. З села Дзвинчі тоді виїхало їх усіх 64 особи. Про деяких я вже згадував, але гадаю, що не зашкодить подати ще раз список усіх родин, які тоді їхали. То були: Василь Мальований з жінкою і 5-ро дітей, Йосиф Крайчий з жінкою, Василь Крайчий з жінкою і 7-ро дітьми, Стефан Сенишин з жінкою, сином Олексою і доньками Марією та Настею (старший син Петро виїхав був самий передше 1900 р.), Іван Галас з жінкою, Іван Цвігун з жінкою і сином, Стефан Цвігун з жінкою і сином, Михайло Кілярський з жінкою, двома синами і дочкою, Стефан Журавель з жінкою і донькою, Никола Кузик з жінкою і двома синами, Стефан Панців з жінкою, Данило Мальований з жінкою, Гринько Мальований з жінкою. Іван Предик з жінкою, Никола Предик з жінкою, Василь Костишин з жінкою і дочкою, Андрій Боднар з жінкою, Никола Чорний — самітний, Никола Мальований — самітний, Юстина Боднар — самітня і Михайло Сенишин з жінкою.

Більшість з них осіли на Бівер Крік. Крайчі, Кузик, Панців, Кілярський і Данило Мальований поселилися в околиці Редвотер-Федора, а брати Цвігуни, Предики, Журавель і Гринько Мальований поселились були далеко на схід в околиці Вермілїон, яку наші люди звали "Фармілія". Для нас усіх було корисне з різних причин, що колишні односельчани поселялися поруч себе. Мін. була й ця користь, що молодь, яка підростала, одружувалася з дітьми батьків, які себе взаємно знали ще з дому. Так було й зі мною, що одружився з донькою Василя Мальованого.

З моїм весіллям теж не було так гладко, як був би хотів. Найперше не було церкви. Вправді була церква, яку ми зачали будувати весною 1898 р., але з неї не можна було користати, бо вона була замкнена по причині затяжного судового процесу, про який я вже згадував. Тому, що справа опинилася аж у найвищому суді в Лондоні, будинок церкви був замкнений аж до остаточного вирішення справи. Тому моє вінчання відбулося в хаті мого батька. 11 лютого 1904 р. звінчав нас о. Антін Строцький, священик-василіянин, один з трьох місіонерів, що приїхали до Канади 1902 р. Зима того року була дуже тяжка. Снігу було багато, а тріскучі морози давалися нам взнаки щодня.

В день нашого вінчання трусив ще й легкий сніжок. Я був щасливий, що не мусів їхати далеко по молоду, бо лише півтори милі. Якщо б було треба їхати з 10 миль, то хто знає, чи не прийшлося б було замерзнути, а то тому, що я вже був убрався трохи по-канадськи (у нас вдома були б сказали "по-панськи"). Мав я убрання за сім долярів, верхню нагортку за 5 дол., черевики за 1.75 дол., сорочку за 75 центів, краватку за 25 центів і шапку за 1.25 дол. Найгірше давалися взнаки мені черевики. Були тверді, а до того ще й трохи давили. А мої ноги, збавлені на праці в горах та при копанні криниці в Колгари, це дуже прикро відчували. Я вже був у Канаді сьомий рік, то весь старокраєвий одяг вже був зужитий. Про купно якогось зимового одягу годі було й думати, бо не вистарчало грошей.

Моя дружина під цим оглядом була в кращому положенні. Вона була в Канаді ще не цілих два роки й мала з дому ще новий кожух (вовною до середини), й добрий одяг з дому, то їй зимно не докучало, а я в своєму "панському" одязі таки добре дзвонив зубами. Мої дружби були: Пилип Стромецький і Гринько Підрудький, а жінчині дружки: Анна Крайчий і Анна Фіголь.

Жінчине весілля відбулося в малій, дерюгами покритій хатині її батька. Було двох музикантів: Василь Мальований (кревний жінки) грав на скрипку, а Іван Возник на клярнеті. Приймали гостей і забавлялися так, як могли. Хоч на танець не було багато місця, то однак Іван Фіголь так весело босаком танцював, що аж підлогу завалив. Щастя, що не впав до ями, що була під підлогою, бо був би потовкся.

Моє весілля було в хаті моїх батьків. Наша хата була дещо більша й була вже покрита соломою. Моїми музикантами були два брати Паничі, які їхали разом з нами до Канади. На посаг дістала моя жінка від своїх гостей тримки 8.00 дол., а я від своїх 16.00 дол. За ці гроші ми купили собі троє телят по 8.00 дол. одне. З тих телят діждалися ми коров і свіжих телят й поволі доробилися малого маєтку.

При моїх родичах жили ми після весілля не цілих 4 роки. 25 жовтня 1907 р. ми перейшли на свою фарму, де прожили 41 років, тобто до 1948 р. коли то (18 жовтня) перебралися до містечка Лемонт.

Моя мама увесь час жалувала за старим краєм, за рідним селом. Не помагало навіть те, що нам тут вже жилося багато краще, як вдома, де все ми відчували недостатки, а передівки таки добре нам давалися в знаки. Навіть добробут в Канаді не затирав у пам'яті спомину про рідне село та рідню, яка там залишилася. Ця туга за старим краєм теж до певної міри була причиною того, що мама почала занепадати на здоров'ю, до того й зір почав слабнути, мабуть від частого плачу за старим краєм. Тато возив маму до лікарів, але й це нічого не помогло. Мама стратила зір зовсім.

В березні 1908 р. померла наша люба, незаступима й незабутня мати. Це була для нас невіджалувана втрата. Тато залишився з двома меншими синами, Йосифом і Онуфрієм, з дочками Магдою, Марипою і дворічною Юлією. Мій батько переживав смерть матері дуже боляче, але Господь допоміг поволі пережити цю болючу втрату. Та це була не лиш втрата дружини але теж клопіт з фармою, яку мій батько заставив був, щоб дістати гроші на процес за нашу церкву, який то процес ми програли. Про це я згадував давніше.

Мій батько прожив усе своє життя на гомстеді при молодшому синові Онуфрієві. Там мій батько й помер в жовтні 1940 р., проживши 87 років. Обидвоє з мамою спочивають на цвинтарі коло церкви Чесного Хреста в Скаро.

Едмонтон, Алта: Похорон бл. п. Миколи Семчука

У вівторок, 2 травня ц.р., сколихнула нашою парафією Пресв. Евхаристії у Едмонтоні сумна й пригнітаюча вістка, що в год. 1.30 пополудні, несподівано, бо ще того дня працював до 11 год., перестало битись серце молодого ще, ледве 54 літнього, кремезного на виду, нашого парафіянина бл. п. Миколи Семчука.

Покійний прийшов на світ в селі Загайпіль, пов. Коломия, Західна Україна, 2 грудня 1912 року. Там пройшли Його дитячі й молодечі літа, доки за старанням тата в 1930-му році не покинув рідних сторін й не переїхав до Канади на фарми, на Box в Алберті. В 1933 р. одружився в церкві св. Йосафата у Едмонтоні з Софією Надурак, що хоч вже уроженка Канади, то одначе по родичах була односельчанкою Миколи. І з цим моментом бл. п. Микола осідає вже як самостійний фармер на Box та стає разом з дружиною Софією ділським членом парафії. Через довший час був членом церковного комітету, сповняючи обов'язок секретаря. Примірним, християнськи й ким життям, ревною працею та щирим серцем обоє молоді Семчуки з'єднують собі признання та приятелів в нашій громаді, яка нині болів над передчасною смертю Миколи й співчуває родині, яка стратила доброго мужа й батька.

На Box п-во Семчуки виховали по християнськи своїх 4-ох синів: Віктора, Едварда, Михайла і Миколу та дві доньки: Ольгу зам. Кордибан, і Марію зам. Долмер. В році 1964 переходить бл. п. Микола на постійне життя до Едмонтону на працю у водному відділі нашого міста. Тихе родинне життя Покійного в 1965 році страсло родинне нещастя, коли то в автовому випадкові гине несподівано на 21 році життя син Віктор. Мабуть й цей випадок причинився до передчасної смерти самого Миколи.

бл. п. Микола Семчук

В році 1965 осідає на терені парафії Пресвятої Евхаристії та зразу стає її членом, аж доки нагла смерть (серцева недуга) у вівторок, 2 травня не вирвала його з обіймів родини та членів нашої парафії. Того дня перейшов до парафії вічної по нагороду за своє побожне й працьовите життя.

Крім дружини Софії та дітей оплакують покійного ще старенький тато Іван, 4 внуків та рідна сестра Йосифа в Україні.

5 травня у год. 8-ій вечора о. парох Я. Федуник у співслуженні о. П. Іванця відслужив у каплиці похоронного заведення Парк Меморіял парастас, а о. П. Іванець, як б. парох та особистий приятель покійного сказав прощальне слово. У суботу 6 травня, год. 10 рано в церкві Пресв. Евхаристії відправили оба вищезгадані отці заупокійну Службу Божу й похорони. Від парафії попрощав покійного Миколу о. парох, його краян з України.

По похоронах в церковній залі відбувся поминальний обід, в час якого проведено збірку, з якої передано на "Українські Вісті" $22.81.

Щира дяка жертводавцям, а покійному хай легкою буде канадська земля. **Краян**

ПОДЯКА

Глибоко вражені ненадійною смертю нашого незабутнього мужа та батька бл. п. Миколи Семчука, складаємо щиру подяку Всеч. о. Я. Федуникові і Всеч. о. П. Іванцеві за відслуження похоронних богослужб та слова прощання й потіхи. Дякуємо рівнож нашій родині та усім нашим приятелям і знайомим за вислови співчуття, жертви на Служби Божі та за жертви на квіти на могилу покійного. Дякуємо паням, що приготовили поминальний обід. Похоронному заведенню Парк Меморіял дякуємо за совісну услугу. А всім учасникам похорону дякуємо за віддання послідної прислуги покійному участю в похороні. Нехай Милостивий Господь нагородить всіх сторицею, а покійному дасть царство небесне.

Дружина й діти

Василь КОТИШИН

Мирнам, Алберта

ДЕЩО ПРО ОКОЛИЦЮ МИРНАМ

В околиці сьогоднішнього містечка Мирнам почали приїздити поселенці десь коло 1902 р. Околиця ця була лісиста й камениста і треба було покласти багато праці, щоб виробити цю землю під управу ріллі. Життєві обставини перших поселенців, що заїшли в цю околицю, були дуже тяжкі.

Десь в тому часі почало поставати теж сьогоднішнє містечко Меннвід, 25 - 30 миль на полудневий схід від околиці Мирнам, залежно від якої фарми міряти віддаль. В 1905 р. побудовано залізницю з Норт Бетафорд до Едмонтону. Вона йшла через містечко Меннвід, яке почало теж розвиватися. Там було кілька більших крамниць, де можна було купити майже всі потрібні до прожитку речі, була ярда з будівельним матеріялом, школа, елевейтор, банк, млин, що молов збіжжя, й очевидно стайня на коні, де можна було переночувати. (Наші люди, як приїздили до міста, то звичайно ночували в заїздних стайнях). В міру того, як містечко Меннвід зростало, наші люди їздили туди щораз то більше на закупи. Хто мав коні або воли, той їхав з ними ,а хто не мав, той ішов пішком. Дороги були тяжкі, а дуже вони давалися взнаки зимою, бо доріг майже не було зовсім, або були дуже лихі, а звичайно сніги падали дуже великі.

Десь у 1914 р. почали організувати муніципальний шпиталь в Меннвід й їздили по фармах збирати підписи за шпиталем. Багато фармерів підписувало за шпиталем, але багато було й проти шпиталю, бо боялися, що це принесе за собою високі податки. Треба було майже два роки, щоб оо'їхати всіх фармерів та дістати їх підпис за, чи проти, бо це була велика околиця. Врешті справу закінчили й зібрали відповідну кількість підписів за шпиталем. В міжчасі вибухла перша світова війна й були великі труднощі з будовою. Але з часом якось вдалося ці труднощі побороти й шпиталь побудовано. Будову закінчено й десь під осінь 1919 р. шпиталь отворено. Це був небайкий здобуток для людей. А ще більшим осягом було, що вдалося дістати лікаря, бувшого військовика д-ра Еслипа. Це був гарний чоловік, без упереджень до нікого, до всіх ставився з однаковою увагою й пошаною. Кругом містечка Меннвід жили люди різного національного походження, але їхав 15, 20 і 30 миль по фармах, чим було можа: возом, саньми, богою, демократом, без уваги чи це було болото чи сніг, днями й ночами, бо хвороба не визнає ніякої пори. Нераз він намерзся, набідився, але ніколи не відмовився їхати, як його кликали. Очевидно, з часом побудовано вже й сякі-такі дороги, але все то ще було тяжко. Дороги були далекі й людям дуже давалися взнаки, як треба було везти до містечка збіжжя, якусь свинку, чи худобину, яку прив'язували до воза чи до саней й тягнули за собою, а жінка чи дитина мусіли підганяти. Або деколи треба було їхати 20—30 миль до млина й там ждати дві або три доби, заки змелеться збіжжя, бо в млині було завізно. А ми ждали-куняли в стайні або в млині на підлозі поки наше збіжжя не змолилося. Не легкі то були часи....

(дальше буде)

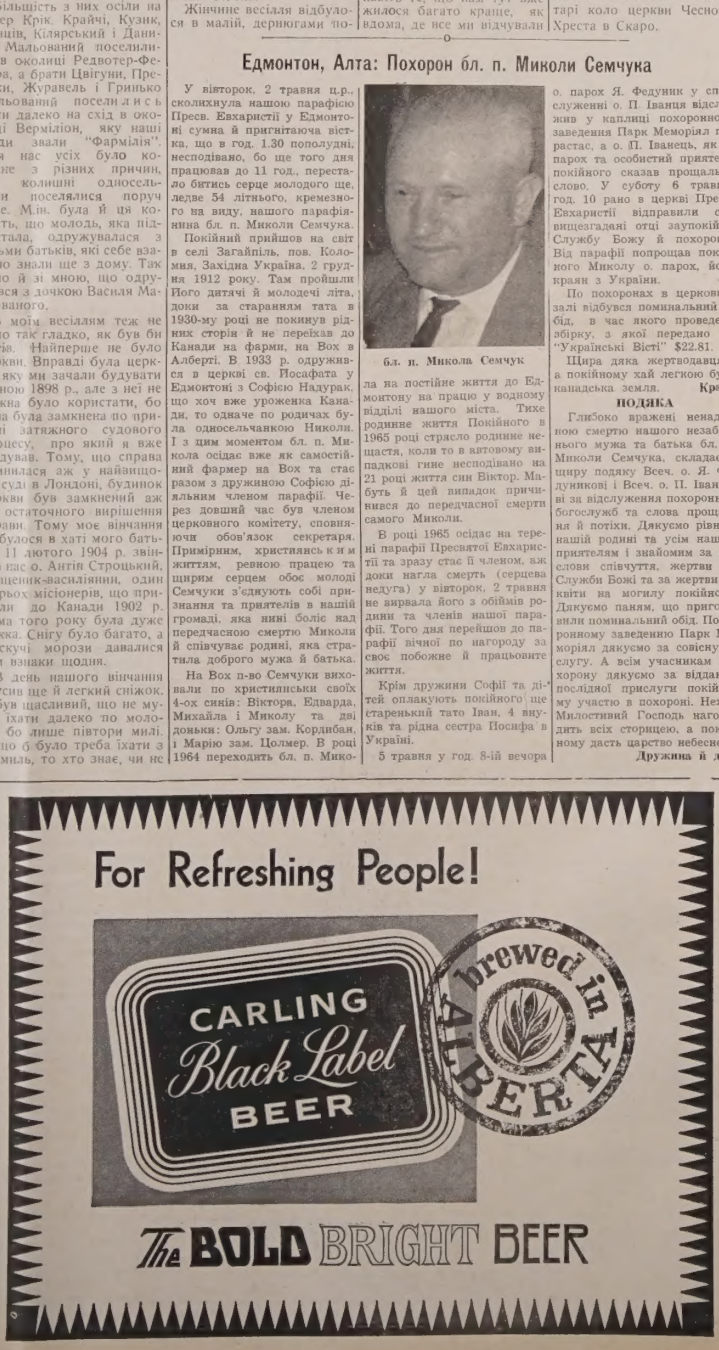

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
Телефон: 242-6364

РІК 2. Ч. 35

З ЄПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

3-го вересня, о год. 10-ій рано Архиерейська Служба Божа у парафії Ст. Джуліен.

В днях від 4-го — 11-го вересня Преосвященний Кир Андрей візме участь у нарадах канадського католицького єпископату в Оттаві.

o

о. В. ІВАШКО

БАТУРИН (2)

(Репортаж)

Монтреаль

У вівторок, 18 липня, пополудні почалися приготування до зустрічі найбільшого міста в Канаді, Монтреалю. Знову при умивальнях потворилися черги. І знову появилися пластові однострої. Досить нервово і з поспіхом збирала молодь свої загублені речі. Аж тепер ми запримітили, що всі опинилися в одному вагоні. Підчас їзди поїздом відбувалися великі зміни і пересунення пасажирами, так що наша група мала змогу зайняти місця в одному вагоні. Тихо, немов крадькома, всунувся наш поїзд на монтреальську залізничу станцію. Рядком, поважно ідемо до виходу. Перед нами просторий вестибуль. Всі ми поклали наші наплечники в одномі місці. Ждемо на нашого опікуна, ст. пл. Олега Дідуха. Він вже перед кількома місяцями зв'язався зі мною листовно в справі нашого приміщення і харчування в Монтреалі. А ось і він. Ділово вітає нас і каже, що автобус якраз заїхав, що треба сідати і їхати разом до призначеного місця. Дійсно стояв гарний, вигідний автобус. Сідаємо. Але водій автобусу щось зміркував, що тут не все в порядку і питає нас, де наші музичні інструменти. . . Виявилося, що це не наш автобус. Це автобус, який мав забрати членів якоїсь оркестри. Але в тій же самій хвилині заїздить подібний автобус по нас. Розділюємося на дві частини. Одна відїздить зараз, а друга залишиться, щоб забрати наш багаж, який мав прийти за пів години. Я їду з першою групою, з другою залишається ст. пл. Я. Вовк.

Постій в Монтреалі

Ми заїхали до парафіяльного дому української католицької парафії св. Михаїла, при вулиці Ібервілл, під число 2388. Церква, дім і священича резиденція поруч себе, в старій дільниці міста. Я наперед пізнався з господарем дому, який показав мені приміщення. Я призначив головну залю для дівчат з уживанням сцени, а для хлопців призначив бейсмент. Сам я примістився в роздягальні разом з хлопцями. В часі, коли юнацтво переносить свій багаж на місця, я зустрів пароха — о. В. Кушнірика, який всіх нас дуже щиро привітав. В короткому часі повернувся автобус з другою частиною нашої групи і привіз весь наш багаж. Нас угощено дуже смачною вечерою. А й відтак за весь час нашого побуту там подавано нам дуже смачні і обильні харчі. Господинею в кухні була п-і Кравець, яка піклувалася нами, як рідна мама. Теж багато сердечности і дбайливости виявив п. Д. Кравець, член пластприяту в Монтреалі. Нам подавано снідання і вечерю, а на обід приготовлювано нам перекуску, яку ми забирали зі собою, коли покидали Ібервілл. Умивальні і спільні місця були удержувані чисто. Наша група в парафіяльному домі на Ібервілл збільшилася. В четвер приїхали пластуни і пластунки з Вінніпегу, а в п'ятницю ранком з Едмонтону. Всіх разом було 170 осіб. Віджила наша давня дружба, бо пластова молодь цих трьох осередків вже кілька разів мала нагоду разом таборувати.

Експо 67

Три дні в Монтреалі ми використали в цей спосіб, що два перші дні ми присвятили Експо 67, а один день на відвідини міста Монтреалю. В середу ранком, о год. 9, з'явилася між нами пл. юначка Даня, яка весь час нашого перебування в Монтреалі нами піклувалася й була для нас дуже доброю провідницею. По короткій нараді ми вирішили, що першого дня їдемо на Експо 67 в пластових одностроях і будемо відбувати відвідини загально, щоб запізнатися з тереном і важнішими місцями. В першій мірі мусимо навчитися заїхати на Експо 67 і з нього повернутися на Ібервілл. На наше щастя зупинка підземки — Метро була недалеко. Треба було лише одної пересідки, щоб скоро дістатися на острів св. Олени, де є приміщене Експо 67. За вказівками нашої провідниці, ми без труду заїхали на призначене місце. Їзда підземкою була для молоді великою атракцією. Зі зацікавленням приглядаємося всьому, що нас окружає. Всюди багато людей і всі прямують в один бік, на Експо 67. Мов вода спливають по сходах різнобарвні постаті, розпливаються на пероні підземки, з приїздом вагонів прилипають до них і никнуть в широких отворах автоматичних дверей. По хвилині всі застигають на своїх місцях. У вагонах душно. Ми вже на Експо 67. Я роздав всім карти вступу, себто пашпорти. На хвилину ми задержалися. Коротко інформація і їдемо Експо-Експрес. Це дуже економічна продумана система транспорту людської маси поздовж цілого терену Експо. Переїзд безплатний. Їдемо там і назад. По дорозі пізнаємо положення поодиноких будівель-павільйонів. Пізніше ми зовсім добре орієнтувалися якраз по цих величанських будівлях. Під час їзди ми розділилися й мусіли одні на других ждати. Користаємо з цього, ідемо на берег ріки св. Лаврентія і сідаємо на зелену свіжу траву.

Для оглядання визначуємо канадійський і онтарійський павільйон. На визначену годину сходимося знову на берег ріки і тут розкладаємо "столи" на обід. Смачно заїдаємо перекуску. До мене голошуються по виплати з "банку", бо засмакувала їм якась лемоняда. Згодом оглядаємо деякі павільйони, до яких вступ без черги. Юначки поголовно попрямували до павільйону Монако, бо там виступає на екрані Грейс Келлі...

Перед від'їздом ми відвідали місце, де таборували французькі скавти. За нашою пластовою побудовою були це старші пластуни. Їх табір був окружений огорожею з дощок, які були розмальовані на червоно і жовто. При вході видніли дві пластові лелійки. По середині табору був збудований з дерева будинок у виді шатра, але так, що по боках на всі сторони був вільний вхід. По середині збудовано штучну ватру з полін, а по боках ватри сходи на сидження. Всі скавти мали однострої і червоні куртки.

Наші відвідини не зробили на скавтів ніякого враження.

Всі вони виглядали змучені і пригноблені. Оглядаючи їхній табір, в одному кутку ми натрапили на вогнище, де лежали недопалені кусники дерева. Ми обступили це місце і заспівали "Запалала наша ватра". Заохочені цим наші юначки відспівали ще дві пластові пісні. Аж тоді збудилися скавти і з-під лоба приглядалися незвичайним гостям. З'явився їх провідник, віком може понад 40 років, і ломаною англійською мовою заговорив до нас, вияснюючи, що всі ці скавти французи і нічого по-англійськи не розуміють. Він подякував за відвідини і спів. На прощання обдарував нас кількома пачечками сушеної бараболі (потейто чипс). Перед залишенням табору оглядаємо малий водний басейн, в якому кількох скавтів робили вправи на плаваючій грубезній колоді і канойці (малому човні).

Вечором 6.30 всі ми були коло підземки і звідси без найменшого труду ми заїхали на Ібервіл. Наступного дня вся наша група поділилася на менші частини по 4 до 6 осіб і зі своїм провідником знову помандрувала підземкою на Експо 67. Цим разом молодь мала дозвіл вдягати цивільний одяг, що дало їй більше свобідного почування. По приїзді на Експо 67 всі розбрилися по павільйонах, а найбільше число спрямували свої кроки в сторону "Ля Ронд", себто на місце розривок для дітей і молоді.

Я використав час, коли вперше спала з моїх плечей бодай на кілька годин відповідальність, і пішов оглянути цікаві мені павільйони. Не хочу тут розписувати про мої враження поодиноких павільйонів, чи про саме Експо 67. Про це писалося вже дуже багато, навіть на цій "Сторінці Саскачевану". Загально кажучи, Експо 67 гарна і цікава річ. Відповідно до цього, чого шукали поодинокі особи на Експо і наскільки вони могли оглянути інтересні місця і речі, відповідно до цього вони набирали різні враження, а вслід за цим видавали свій погляд та опінію. Я можу підкреслити такі позитивні сторінки Експо 67. В першій мірі положення дуже відповідне. Місце на островах дає нагоду часто бачити воду, від якої дише свіжість і холод. Цю обставину використано повністю і розміщено різнородного виду і розміру водні басейни. Я, відвідав британський павільйон. За моїм скромним поглядом, він найкраще відповідав темі Експо 67 "Людина та її світ", Зараз коло вхідної брами з павільйону розложився водний не дуже глибокий басейн. Довкруги нього, на цементовій широкій огорожі, посідали люди і роззувшися мочили собі ноги. Очевидно, я пішов за їх практичним прикладом.

Друга позитивна сторінка Експо 67 це дуже вигідний транспорт. Наладнаний доїзд на місце Експо 67 зі всіх сторін міста Монтреалю. А найкращий середник транспорту це підземка. З місця нашого постою на Ібервіл треба було тільки 20 хвилин, щоб опинитися по середині Експо 67. Теж транспорт на самому Експо 67 був добре зорганізований. Зокрема Експо Експрес перевозив маси людей з одного місця на другий скоро й вигідно. Для оглядання загального виду Експо 67 служив дуже добре так званий "міні-рейл", а дальше, було кілька інших родів транспорту, які за невеликою оплатою перевозили людей на бажане місце.

Вкінці треба признати, що деякі нації і держави гарно представили свою історію, культуру, свої досягнення. У відрізненні до звичайних світових вистав, Експо 67 далеко відсунуло заробіткові підприємства. Було дуже мало місць, це треба було оплачувати вступ. Теж харчування було зорганізоване так, що за нормальною оплатою можна було купити їду. Винятох був тоді, коли хтось хотів посмакувати якісь заграничні, себто імпортовані речі. Тоді ціна була дуже висока.

З ЖИТТЯ НАШИХ ПАРАФІЙ

Гадсон Бей

Містечко Гадсон Бей, що ізза своїх тартаків і фабрики паперу розростається в поважний промисловий осередок Саскачевану, теж в одну із кращих і сильних наших парафій. В 1965 році тут продано стару, будовану в 1937 році першу церковцю, закуплено площу і приступлено до будови нової, більшої церкви, і вже літом того року 29 серпня, парох Всеч. о. В. Костюк відслужив в новозбудованій церкві першу Службу Божу. Цього року вже у викінченій новозбудованій церкві, відбулася перша Архиєрейська Служба Божа і посвячення хрестів церкви.

Перша Архиєрейська Служба Божа і посвячення хрестів:

Це радісне і велике торжество парафії св. Юрія в Гадсон Бей, відбулося в неділю 13-го серпня. Мала Каролька Денибіска, зодягнена в гарну народну ношу, привітала Преосвященного Кир Андрея китицею квітів та гарним привітальним віршом. За старим звичаєм, на зустріч Преосвященному Владиці вийшов з хлібом і сіллю п. Іван Борович, один із старших членів парафії, а вже при брамі церкви парох о. В. Костюк, передав Владиці ключі церкви.

До Служби Божої з Преосвященним Кир Андреєм сослужили Всеч. о. Петро Лісовський, парох Свифт Корент, і місцевий парох. Гарно співав хор з Дипа, Ман., під орудою п. Івана Сокульського. Хористи приїхали до Гадсон Бей кількома автами. В часі Служби Божої парох о. В. Костюк вітав приявних учасників торжественного богослуження, а зокрема з першою Архиєрейською Богослужбою в новозбудованій церкві Преосвященного Кир Андрея, після чого Владика виголосив проповідь до теми святкового дня.

Після богослуження відбулося торжественне посвячення хрестів, які зараз після благословення в приявности поверх чотириста осіб, учасників торжественного Богослуження, вміщено на церкві.

Святковий обід і відзначення піонерів парафії:

Безпосередньо після всіх торжеств у церкві і на церковній площі, всі учасники перейшли до підземелля церкви, в якому приміщується простора парафіяльна заля, на спільний святковий обід, що його старанно приготовили членки парафії. Програмою проводив о. парох. Після вступних формальностей і привітів, заступник голови парафіяльного заряду п. Ф. Гулька склав короткий звіт з будови нової церкви. Він відмітив, що дотеперішні кошти будови виносять 22.500.00, а члени вложили 250 годин дарової праці. Сама церква є дерев'яна, підвалля церкви є з цементу. У підваллі церкви крім залі, де саме проходив бенкет, є добре вивінувана кухня. Церква (наразі ще не має заплянованих лавок) є розчислена на чотириста сидячих місць. Будовою церкви зайнявся будівельний комітет під проводом о. пароха В. Костюка в такому складі: Франк Гулька, Василь Лата, Петро Фога, Іван Борович, Стефан Борович. Тоні Дрожніцький, Курдина, Осип Крочак, Василь Капаціла. З черги гарно привітала приявних з нагоди свята парафії голова жіночого товариства пані Катерина Духніцька. Від відділу Лицарів Колюмба ім. А. Шептицького в Йорктоні, від якого шість представників взяли участь у богослуженні й бенкеті, говорив п. Олекса Цибульський зі Шіго. Вкінці з великою сердечністю говорив ще, на запрошення предсідника, п. Василь Лата, секретар парафіяльного заряду, який вклав багато уваги і праці для будови церкви.

Як завжди при таких святкуваннях наприкінці заключне слово сказав Преосвященний Владика Кир Андрей. Владика висловив свою велику радість з приводу здвигнення нового Господнього храму в єпархії, ґратулював членам парафії Гадсон Бей за працю і велику жертвенність та висловив свої бажання, щоб парафія надальше росла, кріпшала в гарних корисних досягненнях для добра нашої Церкви, для доброго імени і щасливого прийдешнього нашого народу на канадській землі. В окремий спосіб відмітив заслуги піонерів парафії і вручив їм Грамоти-признання за вложену працю. Грамоти одержали: Франко Гоголь — 86 років, Михайло Шкіталінський — 82 роки, Василь Пастух — 77 років, Василь Саламондра — 76 років, Павло Глушак — 76 років, Іван Топоровський — 76 років, Павліна Олексевіч — 73 років, Василь Галик — 74 роки, Софія Курдина — 73 років, Марія Скіталінська — 75 років, Кость Пшик — 71 років, Гриць Бога — 73 років, Осип Бейцар — 70 років.

Неділя 13-го серпня ц.р., залишиться милим спогадом для всіх учасників торжеств, а для членів парафії св. Юрія у Гадсон Бей вона започатковує нову сторінку в історії їхньої парафії, перед якою розкриваються великі можливості нових досягнень їхньої гарної, об'єднаної й жертвенної праці.

50-ліття супружого життя п-ва Василя і Лесі Бурений в Саскатуні

Середа, 12-го липня ц.р. залишиться милим спогадом для п-ва Василя і Лесі Бурений. Того дня вечером зібралося около 400 осіб в бенкетовій залі парафіяльного дому на спільну вечерю-бенкет в їхню шану. П-тво В. і Л. Бурений зайняли місця за почесним столом при звуках добірної орхестри в окруженні близьких гостей, дружби і дружки. Поруч ювілятів був парох о. прелат І. Олійник, який проказав молитву, після чого почалася вечеря, приготована панями ЛУКЖ при парафії св. Юрія за старанням п-ва Хомин і других. Під час вечері п. П. Колишір, що був господарем вечора, вніс тоаст вчесть ювілятів а п. В. Ребейко представив гостей головного стола та тих що прибули зпоза Саскатуну, а саме з: Торонта і Кіркленд Лейк, Онтаріо та з Вакав, Кадворт, Альвена, Карпендер, Саскачеван. Опісля відчитав телеграми з привітами від прем'єра Канади Л. Пірсона, від провідника консервативної партії Дж Діфенбейкера, прем'єра Саскачевану Р. Течера і посла д-ра Бравна та інших. Присутні прийняли відчитані привіти гучними оплесками.

З черги господар вечора привітав гостей, склав їм подяку за участь в прийнятті та розказав про довге і примірне життя ювілятів.

П. Василь приїхав до Канади 1902 року восьмилітнім хлопцем разом з родичами в околиці Кадворт. П. Леся народилася вже в Канаді, теж в околиці Кадворт. Там вони і подружилися 1917 року. Прожили на фармах до 1944 року й там доробились гарного мастку. Були добрими членами своєї церкви. Не маючи своїх дітей, виховали дві сироті — свої сестрінки, які їм щиро вдячні за те добре християнське діло, а це пані Хомин і пані Волошин.

Прибувши на сталий побут до Саскатуну, п-во Бурений стали добрими і діяльними членами катедральної парафії св. Юрія.

п-во Василь і Леся Бурений

Відтак о. прелат І. Олійник привітав ювілятів з нагоди їхнього золотого ювілею й підкреслив їхню працю і жертвенність для катедральної парафії. М. ін. згадав, що п-во Бурений зголосили свою жертву на купно нового кивота до катедральної церкви св. Юрія.

Дарунки ювілятам вручили: п-ні Гнатів від усіх гостей, п-ні Хомин, враз з подякою за виховання, від себе. Дарунок і подяку теж склала своїм добрим опікунам і вихователям п-ні Волошин. П-ні Шенкарук склала привіт і бажання від відділу ЛУКЖ при катедрі св. Юрія, якого п-ні Л. Бурений є довголітньою членкою.

При кінці відспівано п-ву Буреним многая літа, після чого вони склали подяку усім приявним за побажання, дарунки, участь, переведення і підготовку ювілейного свята.

Після бенкету всі приявні забавлялися до пізньої ночі під звуки доброї музики та ще особисто складали п-ву Ювілятам бажання доброго здоров'я та многих літ прожити.

На покриття поміщення знимки ювілятів, зложено $10 — за жертву щиро дякуємо, а п-ву Буремним бажаємо прожити ще много милих літ.

ЗЛОБА ЧИ НЕЗНАННЯ

Католицький тижневик "The Canadian Register" з дня 29, липня ц.р. на другій стороні помістив цікаву інтерпретацію "Послання Української Католицької Єпархії", що появилося на сторінках українських католицьких тижневиків та підписане всіми єпископами та архиєпископами включно з верховним архиєпископом кардиналом Йосифом Сліпим. Прочитавши цю інтерпретацію в згаданому тижневику та саме "Послання" (Наша Мета з 29, липня ц.р.) прямо тяжко повірити, щоби в поважному католицькому тижневику могла появитися стаття того змісту. Вже на самому початку написано великими літерами "Заперечують смерть російського католицизму", а дальше дослівно: "найвищої ранги російський католицький прелат, що підписав то послання був кардинал Йосиф Сліпий..." Вправді деякі частини з "Послання" переведені на англійську мову є вповні згідні з текстом "Послання" та зате деякі вставки, про які і згадки нема в "Посланню", як також перекручені назви прямо насувають питання: в якій цілі це все поміщене? Приміром пишеться у тій статті: "Послання згадує історію католицизму в Росії, включаючи факти, що два папи, св. Клементій в першому сторіччю та св. Мартин в сьомому сторіччю були вигнані в Україну, де і померли мученичою смертю. Також з гордістю згадується про росіянина св. Йосафата, котрого мощі на розпорядження папи Івана XXIII-го були перенесені до базиліки св. Петра в Римі. Вправді в "Посланню" згадується про св. Йосафата, але немає ніде написано, що св. Йосафат був росіянином, як також немає жадної згадки про якусь російську католицьку церкву. В "Посланні" виразно пишеться про Українську Католицьку Церкву, її історію та перебіг насильної ліквідації в 1946-році. Звідки тоді взялися такі вислови як: російська католицька церква, російський католицький кардинал Йосиф Сліпий та інші вислови зовсім незгідні з правдою?

Злоба? Незнання?, чи прямо нарочно написано російський замість український?

Теодор Баран

Наші піонери в Домі святого Йосифа

ПЕРШІ ФУНДАТОРИ АЛЬБОМУ САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

Наші дорогі піонери, які під цю пору перебувають в Домі Святого Йосифа в Саскатуні, що є під управою Преподобних Сестер чину Святого Йосифа, своєю спільною складкою стали першими фундаторами Пропам'ятного Альбому — Української Католицької Церкви Саскатунської єпархії.

Зберігаючи у своїм серці велику любов, прив'язання і сентимент для своєї рідної Церкви, старші віком, наші дорогі піонери, з радістю прийняли вістку про видання Пропам'ятного Альбому. Вони з великим зворушенням пригадують перші життєві труднощі на канадській землі, свою жертвенну працю для росту організованої громади і свою незабутню радість з приводу першого богослужения у рідній церкві. Видання Альбому Української Церкви, уважають за один із кращих висловів признання і збереження пам'яті про цю їхню працю для прийдешніх поколінь.

Вони, таки безпосередньо після переглянення знимок для Альбома зі своїх, колись тяжкою працею зложених ощадностей, спільно склали суму, яка призначує їм місце фундаторів альбому.

Складаючи свої жертви, просили не обминути в Альбомі перших церков, які були будовані у надзвичайно важких обставинах і були єдиним прибіжищем в їхньому важкому, часто сльозами митому житті. Заряди наших парафій, які в першу чергу повинні подбати про поміщення їхньої церкви в Альбомі, проситься взяти до уваги прохання наших піонерів в Домі Святого Йосифа, що напевно висловлює теж думку всіх піонерів нашої єпархії.

Спис жертводавців: п. Михайло Король — з Ріджайни, $20.00, пані Юлія Гриців — Ріджайна, $20.00, пані Йосифіна Кніґіцька — Прудгом, $2.00, п. Демко Пастернак — Саскатун, $11.00, панна Марія Оґечук — Геффорд, $5.00, п. Роман Яремчук — Кридор, $5.00, пані Олена Король — Ріджайна, $10.00, пані Анна Шумлик — Норт Батлефорд, $5.00, п. Михайло Лебидь — Норт Батлефорд, $5.00, пані Олена Сикундяк — Бюкенен, $5.00, пані Катерина Дзядик — Сматс, $5.00, пані Розалія Брийден — Айтуна, $3.00, пані Филипка Дутка — Єллов Крік, $5.00, п. Іван Стецик — Габберд, $5.00.

Хто із парафій, організацій чи людей доброї волі, буде черговим фундатором Пропам'ятного Альбому?

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnvk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Все для будови

По умірковаиій ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY

Office Ph. 477-3092 — EDMONTON 8201 - 114 Ave. — Yard and Factory Ph. 477-1659

Р. ФІРМАНЮК, властитель

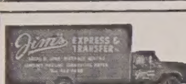

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

Які ціни у вересні

Економічний відділ федерального департаменту хліборобства в Оттаві заповідає такі ціни на вересень:

Буде подостатком яблук, бараболі і майже усіх родів ярини, ціни будуть нижчі, однак сталі.

Ціни яєць будуть помірковано вищі.

Ціни індиків будуть відносно низькі, бо продукція є більша і в тому часі більше індиків появиться на ринку.

Ціни курей будуть вищі, бо продукція менша.

Воловина подорожчає, бо попит на м'ясо великий і худоби менше.

Ціни свинини будуть дещо нижчі, свиней є більше.

Яблука зародили добре, передусім у Бр. Колюмбії. Також є добрий урожай бараболі. Городини є багато, ціни будуть нижчі але сталі. Замало буде салати, щоб заспокоїти попит.

Авта подорожчають

Продавці авт заповіли, що ціна нових авт з 1968 р. буде вища від $100 до $150.

Головні причини: нове уладження, що зробить авта безпечнішими; передбачена підвишка платень робітникам; інфляція, що має вплив на ціну складових частин авт.

БІНГО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Аве. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.

Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

ЩОП'ЯТНИЦІ

від 11 год. до 6 год. веч.
ПРОДАЖ ВАРЕНИКІВ
у залі під церквою
св. Юрія, 11302 - 95 А вул.

Дрібні оголошення

MIKE PATRICK
LANDSCAPING AND CONSTRUCTION

Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work

11618 - 95A St 474-0598

● **ПОТРІБНО** робітника на цвинтар. Повинен уміти їхати троком та працювати трактором. Платня згідно з умовою. Зголошення до "Українських Вістей".

● **ПОТРІБНО СТОРОЖА (дженітора)**

Український Народний Дім в Едмонтоні (9620 — 109 авеню) пошукує сторожа дженітора.

За ближчими інформаціями звертайтеся до голови УНД-ому І. Тимчишина 9711 — Джеспер авеню (ресторан Рівієра), тел. 424-2382.

Хто заплатить недобір Експо?

Виставка в Монтреалі є великим успіхом, але й фінансовий недобір буде не меншим нещастям. Незважаючи, що виставу відвідало до цього часу понад 28 мільйонів людей, багато більше як передбачали, то проте фінансова сторона вистави не поправилася. Неофіційно заповідають недобір на суму 175 мільйонів долярів.

За непростиму екстравагантність і розтратність скажуть заплатити канадським податковцям.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Веґревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1248

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
Res.: 488-7441

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.,
EDMONTON, Alta.
Phone Office: 422-2745
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
від глухоти, недуг горла, дихання і кормового проводу
Tonsils, adenoids, сайнисис носа і залози (glands).
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton

Ціни фермерських продуктів

Худоба в Едмонтоні

Вибрані бики 26.25 — 27, добрі 25.50 — 26.50, середні 24 — 25.25. Вибрані ялівки 24.25 — 25, добрі 23.50 — 24.25, середні 22.50 — 23.50. Добрі корови 17 — 17.75, середні 16 — 17, на консерви 14 — 14.50. Добрі бугаї 19 — 20.50, звичайні і легкі бугаї 18 — 19.

Добрі бики на годівлю 25 — 27, звичайні до середніх 19 — 24.50. Добрі телиці для хову і на годівлю 22 — 23.75. Корова 15 — 19.

Легкі бички добрі до вибраних 26 — 28. Добрі легкі телята на м'ясо 27 — 33. Добрі телички (телята) для хову 23 — 25.50.

Свині грейд А справлені 26.50. Льохи 14 — 17 живої ваги.

Ягнята добрі до вибраних 19.50 — 20. На годівлю 17 — 18 живої ваги.

Збіжжя за готівку

Овес — 2 CB 94, екстра 3CB 92, 3 CB 92, екстра 1 фід 92, 1 фід 91. 2 фід 88, 3 фід 85, мішаний фід 51.

Ячмінь — 1 і 2 CB 6-гранний 1.30, 1 CB 2-гранний 1.30, 2 CB 2-гранний 1.28, 3 CB 6-гранний 1.28, 3 CB 2-гранний 1.26, 1 фід 1.26, 2 фід 1.24.

Льон — 1 CB 3.16, 2 CB 3.11, 3 CB 2.86.

Жито — 2 CB 1.06, 3 CB 1.01, 4 CB .82.

Ріпак — Но. 1 2.21, Но. 2 2.06.

ЗАЯВА ПОСЛА В. СКОРЕЙКА

В. Скорейко, консервативний посол із Східного Едмонтону, сказав у заяві, поданій в едмонтонському Джорналі, що він підтримає кандидатуру Д е й в і Фултона на провідника консервативної партії. Раніш Скорейко обіцяв підтримати кандидатуру Михайла Старра.

Скорейко сказав, що він змінив свою думку, бо Стар «не проголосив своєї програми для населення Заходу».

Виборча конвенція консервативної партії відбудеться в Торонті від 6 — 9 вересня.

НАЙВИЩІ ПЛАТНІ

Робітники в нафтовій і вугільній вирібній індустрії мають найвищі пересічні платні з усіх промислових груп у Канаді. Також мають найвищі підвишки платень.

Домініяльне Бюро Статистики проголосило вислід цілорічного обслідування. Фізичні робітники в нафтовій і вугільній виробній індустрії мають пересічно $144.13 на тиждень, а жінки $89.94. "Білоковнірцеві" працівники дістають пересічно $186.11 на тиждень, а жінка $89.30. Підвишки їх платень виносять 15 проц.

Найнижчими платними є робітники в ткацькій індустрії.

Сі-Ен побудує ще одну вежу

Місто Едмонтон і Сі-Ен переговорюють у справі збудування другої будівлі на моду вежі, такої як поставив перед роком. Зовсім певно, каже місцевий Джорнал, що будівля стане до кількох років. Є в пляні викупити під будову готель при 101 вулиці і 104 евені.

МІЛЬЙОНИ МИШЕЙ

В Боснії, Югославії, мільйони голодних мишей посуваються полями постійно вперед і пожирають пшеницю, бараболю, фасолю, цибулю і навіть овочі на деревах. Населення безсильне, щоб опертися тій інвазійній "армії".

Знавці пояснюють це явище фактом, що мисливці вистріляли лисів, тих природних ворогів пільних мишей.

Гумор

В перших 20 роках життя мати його питає, де він іде; 40 років ставить те саме питання його жінка, а накінець також учасники його похорону дивуються, куди він пішов.

* * *

Чоловік: "Я це передумав і рішив погодитись з тобою".

Жінка: "З цього нічого не вийде. Я вже змінила свою думку".

ПРИПОВІДКИ

Лихо сій, лихо і вродить.

Лінивий два рази робить, а скупий два рази платить.

Ліс має вуха, а поле очі.

Літо збирає, а зима з'їдає.

Що літом підпрячеш ногою, те взимі знайдеш рукою.

Де тебе люблять — не вчащай, а де не люблять — не бувай.

Люблять, як пси діда на перелазі.

Хто робить з себе мед, того бджоли з'їдять.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і стара адреса: ....

....

Ім'я і нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)

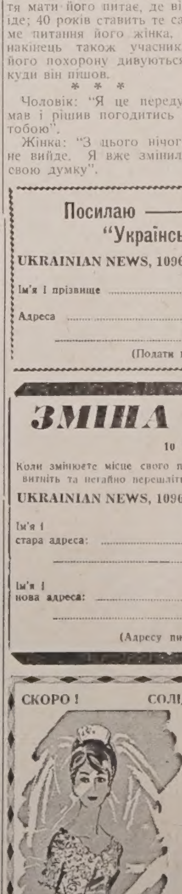

СКОРО! СОЛІДНО! ДЕШЕВО!

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВЕСІЛЬНІ ЗАПРОШЕННЯ

В УКРАЇНСЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА ІНШИХ МОВАХ

Великий вибір запрошенєвих карток та різнородних друкарських черенок.

Маємо теж на складі і виготовляємо картки подяки з різних нагод.

За ближчими інформаціями звертайтеся особисто або телефоном на адресу.

UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St. — Ph. 422-5708

Special LOW LOW PRICES For The HOLIDAY WEEKEND

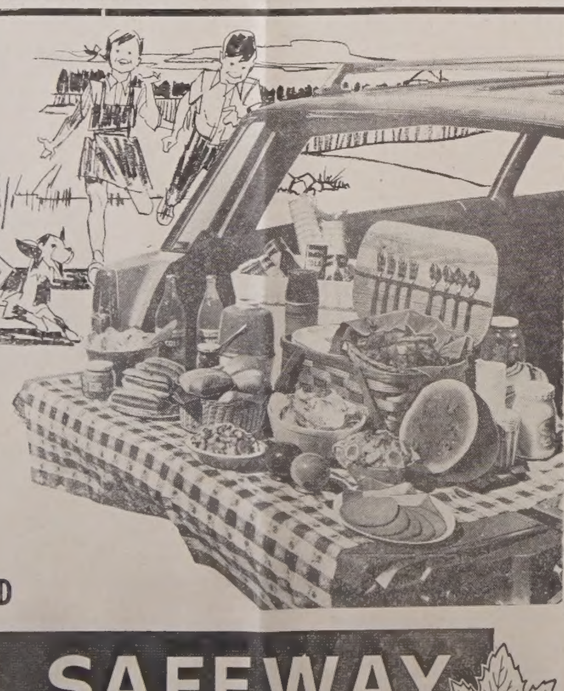

ALL STORES WILL BE CLOSED MONDAY, SEPTEMBER 4th

SAFEWAY

CANADA SAFEWAY LIMITED